

BIBLIA ÉS GYÜLEKEZET

2006. július

A Biblia Szövetség folyóirata

XVIII. évfolyam 2. szám

Ára: 320,- Ft

– FOGJUK-E MÉG EGYMÁS KEZÉT? – KICSODA VAGY, URAM? –
– CSENDESHÉT ÉS GYÜLEKEZETÉPÍTÉS –
– ISTEN SZUVERENITÁSA ÉS AZ EMBER FELELŐSSÉGE –
– AZ EGYHÁZI ÉLET VISSZÁSSÁGAI A KÖZÉPKORBAN – KI AZ ERŐS? –

* * *

MELLÉKLETÜNK TÉMÁJA: **JÚDÁS**

“Bölcsesség építi a házat, értelem szilárdítja meg, és ismeret tölti meg a szobákat mindenféle drága és kedves értékkel.” – Példabeszédek 24,3-4

**Ifjúsági munkában szolgálók
megbeszélése Pécelen,
2005 december 10-én (1-2);**

**péceli ifjúsági hitmélyítő csendesnap
2006. március 18-án (3-4);**

**a Mátra-bükki körzet egri
csendesnapja 2006. május 27-én (5);**

**a BSz szervezte ifjúsággal
a délvidéki gyalogló maratonon
2006. április 29-én (6);**

**a BSz vezetők és szolgálók
tavaszi konferenciája Pécelen,
2006. április 3-8. (7)**

(Fotó: M. I.)

FOGJUK-E MÉG EGYMÁS KEZÉT?

(Sípos Ete Álmos főtitkári jelentése – elhangzott a Biblia Szövetség évi rendes közgyűlésén, Budapesten, 2006. május 1-jén)

* * *

„Az igazak ösvénye pedig olyan, mint a hajnal világossága, mely minél tovább halad annál világosabb lesz, a teljes délig” – olvassuk a Példabeszédek 4,18-ban. Szeretnénk, ha ez érvényes lenne a Biblia Szövetségre (BSz) is, ami 17 évvel ezelőtt indult el egy ösvényen.

Ez a vágyunk készítet bennünket arra, hogy újra és újra, egyre világosabban fogalmazzuk meg céljainkat mind magunk, mind mások számára. De erre sürget bennünket az körülmény is, hogy indulásunk óta nagyon megváltozott a világ körülötünk, és változott maga a hívő nép is.

Ezért főtitkári beszámolómban arról adnék jelentést, hogy miben látjuk ma szövetségünk célját és küldetését. Nem akarunk abba a hibába esni, amibe manapság sok missziói szervezet és egyház is vergődik, hogy vagy nem látják a célt, ahová szeretnének eljutni, vagy kiválasztott eszközeik nem hatásosak.

Ha a BSz céljai felől kérdez bennünket valaki, annak kérdésére öt cél megnevezésével válaszolhatunk.

1. Célunk: az evangélium hirdetése (evangélizálás) azzal a szándékkal, hogy az emberek Istenhez térjenek.
2. Célunk: a megtért emberek megerősítése a hitben, és felkészítése egy megszentelt, Istent dicsőítő földi életre.
3. Célunk: a tradicionális népegyházi gyülekezetek átformálása a hitre jutottakat befogadó és tanító szeretetközösséggé, evangélizáló, misszionáló gyülekezetekké.
4. Célunk: a keresztyén etikai normák képviselése a társadalom minden területén, s ugyanerre akarjuk buzdítani az egyházat és a gyülekezeteket is.
5. Célunk: védelmezni az igaz egyházat.

Mi ezt a komplex programot misszióknak nevezzük. Fontos, hogy a manapság sokak által használt különféle fogalmakat ne keverjük össze, hanem azok tartalmát világosan határozzuk meg, majd pedig helyesen használjuk. Ezért

szeretném a felsorolt missziói célokat bővebben is kifejezni.

Ad. 1. Célunk az evangélium hirdetése azzal a szándékkal, hogy az emberek Istenhez térjenek. A cél-felsorolásból láthatjuk, hogy a misszió fogalma számunkra többet jelent, mint az evangélizáció. Ugyanakkor azt is tudnunk kell, hogy az evangélizáció pedig több annál, mint amikor az ismert „evangélizátor” egy héten át a megtérésről prédikál. Egyrészt abban több, hogy az evangélizáció mint igehirdetés, nemcsak a hiteleneket hívja megtérésre, hanem a hívőket is felszólítja az evangélium szerinti

jait felkészítse a személyes evangélizáció végzésére. A BSz által szervezett bibliaiskolai tanfolyamoknak tulajdonképpen ez a felkészítés a célja.

Ad. 2. Célunk a megtért emberek megerősítése a hitben, és felkészítése a megszentelt, Istent dicsőítő földi életre. Ahhoz, hogy a hitre jutott embereket a személyes evangélizációra felkészíthesse a gyülekezet, előbb be kell fogadnia őket, majd segíteni hitbeli meggyökeresítésüket. Tanítani kell őket arra, miként szánják oda magukat a megszentelt, Isten-dicsőítő földi életre. Ennek a munkának végzésére rendelte az Úr a gyülekezetben a tanítókat. Ezért a BSz nemcsak evangélizációs alkalmakat szervez, hanem tervszerűen foglalkozik a hitre jutottak tanításával, és hitbeli meggyökeresítésével; azzal a céllal, hogy ezzel a gyülekezeteket építse.

Ad. 3. Célunk a tradicionális népegyházi gyülekezeteket segíteni, hogy azok a hitre jutottakat befogadó, evangélizáló, misszionáló gyülekezetként szolgálhassanak. Az ún. népegyházi, mozdulatlan, passzív gyülekezetet csak a közöttük élő, missziót és evangélizáló életformát felvállaló hívő keresztyének tudják élő gyülekezetté formálni. Ha valakit csak a saját, földön túli üdvössége érdekel, és gyülekezetében a változást az egy hétig tartó evangélizációtól várja, az valószínűleg még nem érti, hogy miért alapította Jézus Krisztus a gyülekezetet. A népegyházi gyülekezetek archimédész pontja tehát az, hogy be tudja e fogadni a hitre jutottakat, és a benne élő újjászületett keresztyének készek-e odaszálni magukat az evangélizáló és missziót felvállaló életformára. Ebben a misszióra aktivizáló munkában szeretne a BSz segítséget nyújtani.

Ad. 4. Célunk az egyház és a gyülekezetek bátorítása a keresztyén etikai normák képviselése a társadalom minden területén. A világban, így a hazánkban is egyre mértéktelenebbül burjánzó erkölcstelenség féken tartásában Isten a keresztyén egyházra komoly feladatot bízott. Az egyház vezetőinek és a gyülekezet tagjainak bátran kell képviselniük a Biblia etikai normáit még akkor

JÓZSEF ATTILA: TÉL

Valami nagy-nagy tüzet kéne rakni,
Hogy melegednének az emberek.

Ráhányi mindent, ami antik, ócska,
Csorbát, töröttet s ami új meg ép,
Gyerekjátékot, – ó, boldog fogócska! –
S rászórni szórva mindent, ami szép.

Dalolna forró láng az égig róla
S kezén fogná mindenki földjét.

Valami nagy-nagy tüzet kéne rakni,
Hisz zúzmarás a város, a berek...
Fagyos kamrák kilincset folszagatni
És rakni, adjon sok-sok meleget.

Azt a tüzet, ó jaj, meg kéne rakni,
Hogy fölengednének az emberek!

megszentelt életre. Másrészt abban is több, hogy az evangélizáció nem egy embernek, hanem a Krisztus-testnek, az újjászületett hívők gyülekezetének feladata és felelőssége. Ne feledjük, Jézus egy közösséget küldött ki az evangélium hirdetésére. A hívők gyülekezete tehát nem passzív hallgatója és nézőközönsége az evangélizációnak, ahogy ez a legtöbb esetben történik, hanem aktív szereplője. A gyülekezet feladata többek között az, hogy evangélistákat képez, kiküldi őket, majd imádkozik értük, adományokkal pedig mögöttük áll, illetve hívogatja az embereket Krisztushoz. Ugyanakkor a gyülekezet feladata az is, hogy saját tag-

is, ha ez a világnak nem tetszik. Ha ezt a feladatukat a keresztyének félelemből, vagy kényelem szeretetből nem vállalják, akkor engedetlenek lesznek küldő Urukkal szemben, és számíthatnak Isten elmarasztaló ítéletére. Ez az ítélet a történelem folyamán általában úgy jelentkezett, hogy Isten előbb a társadalomra, aztán pedig az egyházra is ráengedte a „vadakat“. Mivel protestáns egyházaink sem hitbéli, sem erkölcsi kérdésekben nem képviselik mindig a Biblia egyértelmű tanítását a társadalom nagy nyilvánossága előtt, talán ezért nincs az egyházak szavának sem súlya, sem komoly erkölcsi tekintélye.

De nem minden országban történnek így a dolgok, mert pl. az USA szenátusa 2005-ben az evangélikálok (hívők) heves tiltakozásának hatására levette a napirendről az ún. „gyűlölet-beszéd“ elleni törvényjavaslatot, aminek elfogadása esetén a Bibliát is, mint „gyűlölet-irodalmat“, vád alá lehetett volna helyezni a homoszexualitással és más vallásokkal kapcsolatos, ún. „diszkriminatív“ megnyilvánulásai miatt. 2005-ben hasonló sorsra jutott az a brit parlament elé terjesztett törvénytervezet is, ami hét évig terjedő börtönbüntetésre ítélné azokat, akik nyilvánosság előtt más vallásokról elítélően nyilatkoznak. A törvény érvénybe lépését az angol keresztyén egyháztagok ezreinek tiltakozására a Lordok Háza elvetette. Ugyanakkor ilyen tiltakozás hiányában Kanada megszavazta a hasonló jellegű törvényt.

Ezekre az eseményekre tekintettel, a BSz az elkövetkező időkben is fel fogja emelni szavát a szociális igazságtalanság, a szexuális szabadság, a drogliberalizáció, az abortusz, a 18. életévüket betöltött nők sterilizálási szabadsága, a korrupció és csalás minden formája ellen, ha ezt az egyház nem tenné meg! Úgy tűnik, hogy a maroknyi BSz-nek ezen a területen is lesz küldetése még a közeli és távoli jövőben.

Ad. 5. Célunk védelmezni az igaz egyházat.

Istennek egy egyháza van, az igaz egyház. Ezt az egyházat gyakran kellett és kell ma is védelmezni hamis tanítóktól, meg olyan egyháztagoktól, akiknek Krisztushoz semmi köze nincs, miközben az ilyen „egyháztagok“ maguknak

irányító szerepet szereztek egy-egy gyülekezetben. Máskor védeni kell az egyházat olyan vezetőktől, akik Isten egyházának nem pásztorai, hanem csak béresei és hamis sáfárai, akik abban engedékenyek, amire nincs joguk, és Diotrefeszként viselkednek az egyházban, aki magához ragadta a gyülekezet vezetését, sőt magát János apostolt is ki akarta rekeszteni a gyülekezetből (3Jn 9-10). Csak a világtól nem kell véde-nünk az igaz egyházat, mert azt az Úr, maga védi.

FÜLE LAJCS: A SZENVEDÉS IS

A szenvedés is gyönyörű,
ha van kiért, kivált ha önként.

Boldog, ki felismerheti
s betöltheti az ősi törvényt
megadván közben önmagát
fájdalmasan szép diadalra,
mint akiben elődereng,
s ragyogni kezd a KRISZTUS arca.

A BSz az igaz egyház, a Krisztus-test szerves részének vallja magát, nem egyháztól és gyülekezettől független közösség vagyunk. Szándékunk, hogy minden programunk áldása, legyen az evangélizációs hét, bibliaiskolai tanfolyam, vagy bármilyen réteg konferencia, csendesnap, ifjúsági munka, a gyülekezetekben kamatozzék.

Ugyanakkor szomorúak vagyunk, amikor azt látjuk hogy egyházak vezetői és vezető testületei a korszellem nyomásának engedve nem merik mindig a Biblia igazságait képviselni.

Fájlaljuk azt és szomorkodunk akkor, amikor egyházaink tanítómesterei nem védik meg a gyülekezeteket a biblia-kritikától, a Biblia- és hitvallás-ellenes, illetve humanista tanokat képviselő és hirdető lelkészekről. Féljük gyülekezteinket attól a folyamattól, ami két nyugat-európai országban, Ausztriában és Németországban már elgondolkodtató statisztikai felmérést eredményezett. A kimutatás szerint Ausztriában, bár a lakosság 77%-a vallja magát keresztyén egyháztagnak, de csak 30% hisz Jézus Krisztus istenfiúságában, 22% hisz Jézus szüztől születését, 31% pedig Jézus feltámadását. A német lakosság-

nak pedig, bár 65%-a egyháztag, de csak 26%-a hisz Jézus istenfiúságában, 14% hiszi Jézus szüztől születését, 20% pedig Jézus feltámadását. Mindez elsősorban a liberális felfogású lelkészeknek köszönhető.

Elfogadhatatlannak tartjuk azt a magatartást, hogy egyházaink vezetősége nem védi meg gyülekezeteinket az elvtelen és bibliátlan ökumenizmustól, amelynek képviselői testvérnek szólítanak és tartanak olyan személyeket, akiknek az élő Jézus Krisztushoz semmi köze, sőt olyanokat is, akik Jézus Krisztus istenségét tagadják.

Ugyanakkor tájékozottak kell lennünk arról a tényről is, hogy az ökumenikus mozgalom nagy krízist él át napjainkban. Világviszonylatban kb. 40 millióra teszik azoknak a hívő keresztyéneknek számát, akik egy másik egységmozgalomhoz, az International Council of Christian Churches (ICCC) nevű szervezethez csatlakoztak. Ennek a szervezetnek tagjai a Bibliát Isten Szentlélektől eredő kijelentésének tartják, vallják Jézus Krisztus istenségét, a megváltás és feltámadás egyedüli üdvöszerző voltát, valamint azt, hogy a személyes üdvösség átvétele az újjászületésben-megtérésben kapott hit által történik. De van egy hasonló elveket valló Evangéliumi Világ Alliansz nevű világszervezet is, amely 400 millió tagot számlál, és nem tartozik az ökumenikus mozgalomhoz. Sajnos, ezekről a tényekről a magyar hívő embereket egyetlen egyházi sajtóorgánium sem tájékoztatja.

Fájlaljuk, hogy az egyházak vezetői a nőket és asszonyokat nem tájékoztatják arról, hogy sem a Biblia tanításával, sem reformatori hitvallásainkkal nem egyezik a nők lelkésszé szentelése. Elhallgatják, hogy ma a keresztyén világ egyházainak 80%-a(!), mint bibliaellenes tanítást, elutasítja a nők lelkésszé szentelésének lehetőségét, amit tehát csak az egyházaknak kb. 20%-a fogad el, közöttük – sajnálatos módon – a magyarországi protestáns egyházak is.

Éppen ezért fájlaljuk azt is, hogy a maroknyi Kárpátaljai Magyar Református Egyház, azért, mert nem szavazta meg a nők lelkésszé szentelésének törvényét, most az anyaországi reformátusok nyomása alá került, és olyan harag felhőt kavarja feléjük a szél, aminek a

Szentlélekhez nem sok köze van. Bár csak ekkora gondot okozna egyházunk vezetőinek és tanítóinak a sok-sok kiürült magyar protestáns templom, valamint a gyülekezetekben tapasztalható lelki sivárság! Megvallom, hogy nekünk mindez fáj, ezért szeretnénk tőlünk telhetően mindent megtenni azért, hogy ez a helyzet megváltozzék.

Szövetségünk tagsága tehát azon fáradozik, hogy népegyházi gyülekezeteink a bibliai normák szerint működő, aktív missziót és evangélizációt végző tagokból álló közösséggé váljanak, amelyben belső szentségi fegyelem uralkodik. Ehhez a missziói programhoz szívesen fogadjuk és várjuk a presbitériumok, gyülekezetek és lelkipásztorok csatlakozását.

Az elmondottakkal kapcsolatban fel kell azonban tennünk azt a kényes kérdést is, hogy ki az a „mi“, akiknek nevében most is szólhatok? – Természetesen a BSz, mint szervezet! – gondolják most biztosan sokan. De ki, vagy kik az a „BSz“? A vezetőség? Talán néhány hangadó tanító? Vagy együtt, annak minden tagja? Ha ez utóbbi a helyes válasz, akkor kérdezzük tovább: Mindnyájan egy irányba tartunk? Ugyanazt akarjuk? Azonos dolgokért imádkozunk-e mindnyájan? Egyáltalán, imádkozunk-e azért, hogy szövetségünk betölthesse küldetését?

Meg kell vallanom, hogy nekünk, akik a Biblia Szövetség szóvivői vagyunk, igen nagy szükségünk lenne arra, hogy tagságunk megerősítsen bennünket abban a tudatban, hogy jó irányba tartunk! Ilyen megerősítésre még a Rómába megérkező Pál apostolnak is szüksége volt. „Amikor Pál meglátta őket, hálaát adván az Istennek, bátorságot vett.“ (Csel 28,15)

Ugyanakkor tegyük fel magunknak azt a kérdést is, hogy mehozzuk-e valamennyien azt az anyagi áldozatot, ami szükséges ahhoz, hogy ez a program megjelenhessen újságunkban, utazhasanak tanítóink, szolgáló testvéreink, és Pécelen legyen egy szépen karbantartott konferenciázó helyünk, hogy ne jelentesen gondot a közüzemi számlák kifizetése? Elárulhatom, hogy szimpatizánsaink, akik nem tagjai szövetségünknek, közel annyi adománnyal támogatnak bennünket, mint tagságunk. Ez termé-

zetesen nem azt jelenti, hogy akik tagjaink közül adakoznak, azok keveset adnak, hanem azt, hogy tagságunk bizonyos része az adakozásban is passzív. Ők ezt a szövetséget még ma is csak szolgáltató kft-nek tartják, aminek egyetlen feladata minőségi lelki táplálékkal ellátni őket és másokat is. Pedig a BSz éppen azt szeretné elérni a tagság körében, hogy közülünk egyre többen kérdezzék ezt: Mit tehetek én Isten országáért, háliból a drága váltságért?

SÍK SÁNDOR: TE VAGY A JÓ

Én Uram, Istenem, velem mit tettel!
Már újra megintcsak megszegénítettel.
Századszor is újra Te vagy a jó,
Én a rossz kisgyerek, vesszőzni való.

Ficánkoltam megint lábbal, kézzel,
Játszottam megint a kifent késsel,
S amikor az ujjam majd megvágtam,
Jóságod kézen legyintett lágyan.

De még le se zörrent a földre a penge,
Már mosolygott is szemed a szemembe,
Mintha mondta volna: Légy szófogadó,
Gyerek kezébe kés nem való!

Csak arra volt jó vihar és villám,
Hogy megrebbenjen aluszékony pillám,
Hogy éberséggel látni tanuljak,
Meglátni messziről felemelt ujjad.

Ó látom, Uram, hogy is ne látнам.
Szívembe maradjon vésvé e látvány,
Bár el ne mosódnék onnan soha,
Ne lennék többé se vak, se puha.

Csak benned, Uram, s csak egy a reményem:
Csak annyit engedj kérni szerényen,
Hogy amit most némán súgok eléd,
Álljam becsülettel, legalább feléd!

Néhány szóval tájékoztatnék más missziói szervezetekkel való kapcsolatunkról is. Úgy véljük, hogy lelki kapcsolatunk a Bethánia CE Szövetséggel testvéri és jó. Az általuk 2006. július 13-16. között Gödöllőre szervezett, 25. CE Világtalálkozón való részvételle a BSz vezetősége nevében is buzdítok mindenkit, ahol egyébként Szövetségünk két előadója, Dr. Szabó Pál professzor

és Sípos Alpár Szabolcs bibliaiskola igazgató előadást is tartanak.

Testvéri a kapcsolatunk a Molnár Mária Külmisziói Alapítvánnyal, a Bibliai Házassággondozó Szolgálattal, a Presbiteri Szövetséggel, a VISZ-szel, és az EMO-val. Sokan kísérik imádságban Csépe Andrea délkelet-ázsiai, Edgar Luz és családja ecuadori, s immár Dr. Keszi Krisztina orvosnő zambiai külmisziós szolgálatát is.

Végül, de nem utolsó sorban: szeretettel köszöntjük új tagjainkat. Kívánjuk, hogy érezzék közöttünk jól magukat, és álljanak be abba a munkába, amiben az aratnivaló sok, de a munkás kevés!

Köszönetet mondok önkénteseinknek, körzetfelelőseinknek, tanácsunk tagjainak, bizottságainkban szorgoskodóknak, konferenciáinkon, csendes napjainkon szolgálóknak, péceli központunk dolgozóinak és mindazoknak, akik áldozatos fizikai, szellemi munkájukkal, adakozásukkal segítették a Biblia Szövetség 2005. évi tevékenységét, céljainak megvalósítását.

Szeretettel gondolunk most a BSZ katonai tagjaira, akik azért nem lehetnek itt közöttünk, mert az árvízi mentésben végeznek szolgálatot. Rájuk és az árvíz sújtotta országrész lakosaira is imádságos szívvel gondolunk ezekben a napokban.

Imádságban gondolunk idős beteg testvéreinkre, aki csak lélekben lehetnek itt közöttünk.

Jelentésem végén a feltámadás reménye alatt emlékezem még azokra, akik az elmúlt esztendő során távoztak közülünk a hű Urunk, Jézus Krisztus által övéinek készített helyre. Név szerint: Gaál Istvánné (Mátészalka), Özv. Lőrincz Jánosné (Marosvásárhely), Székelyhídi Józsefné (Budapest), Szűcs Ferencné (Debrecen), Toókos Csaba (Budapest), Balázs Józsefné (Noszvaj), Dézsi Zoltánné (Buj), Gyóni József (Albertirsa), Gönczi Menyhért (Debrecen), Patalenszki Sándorné (Debrecen), testvéreinkre. Gyászoló szeretteiket vigasztalja meg a kegyelem Istene!

Végezetül, a BSZ 2005. évi munkájára visszatekintve, és országunk jelenlegi helyzetére tekintettel fogadjuk az Ige biztató üzenetét: „Mert minden tiértetek van, hogy a kegyelem sokasodva sokak által a hálaadást bőséggé tegye az Isten dicsőségére.“ (2Kor 4,15)

KICSODA VAGY, URAM?

A Kékes lábánál, egy kis faluban, Parádon nőttem fel. Húgommal együtt katolikus neveltetést kaptunk vallásos szüleinktől, ami a gyakorlatban vasárnaponkénti misére járást, és esti, rövid imádkozásokat jelentett számomra. A hagyománytisztelet és nem a hitbéli meggyőződés táplálta vallásosságomat. Biztos, kiszámítható mederben folyt az életem: rendezett családi körülmények között, nagy szeretetben nőttem fel; jól tanultam; megbízható barátok vettek körül – mindenki meg volt velem elégedve; így én is saját magammal.

A pályaválasztás sem jelentett gondot, mert kisgyerekkorom óta tanár szerettem volna lenni. Rendszeresen összegyűjtöttem a szomszéd gyerekeket, „padokba” ültettem őket, aztán kezdődhetett az óra, amelynek során táblának a konyhacsempét használtam. Egyedül a húgom viselte nehezen a (ki)oktató modoromat, talán, mert ő ismert. Nem is alakult ki szoros, bizalmas kapcsolat köztünk a kamaszkorban sem. Az általános iskola befejezése után mindketten Egerben folytattuk tanulmányainkat, mégis a Parádon lakó édesanyánk közvetítésével tudtunk egymás dolgairól. A többi „tanítvány” kisgyerek viselkedése alapján azonban úgy gondoltam, hogy jó természetem van, szeretem a gyerekeket, már némi „tanítói gyakorlatra” is szert tettem, ezért kiváló tanár válik majd belőlem. Középiskolás éveim alatt erősödött a tanári elhivatottság bennem – bár felhagytam a szomszéd gyerekek okításával –, ezért az egri tanárképző főiskola magyartörténelem szakára jelentkeztem.

Tanulmányaim befejezésekor egy általános iskolában helyezkedtem el. A munkatársak elfogadtak, segítettek a beilleszkedésben. Csak egy szomorúságom volt: nem találtam a gyerekeket szeretetre méltónak, és sehogy sem tudtam elfogadni őket. Fájt, hogy nem méltányolják kellőképpen a fáradozásaimat. Eszembe sem jutott, hogy talán bennem van a hiba...

Csalódásom azonban eltörpült egy hirtelen bekövetkező tragédia mellett:

1990 februárjában rutinnak számító epekőműtét során meghalt az édesanyám. Másfél hónapig betegeskedett, és sokat imádkoztam a gyógyulásáért – de Istennek más terve volt. „Nem az én gondolataim a ti gondolataitok... magasabbak az én gondolataim a ti gondolataitoknál” (Ézs 55,8). Isten bele nyúlt az életembe ezzel a kemény próbatétellel. Kínzó miértetek dübörögtek bennem.

Minden megváltozott, mintha kirántották volna a talajt a lábam alól. A gyász, a fájdalom vermében vergődtem tehetetlenül. Családtagjaimat is mélyen lesújtotta a haláleset: nagymamám az egyetlen lányát veszítette el, édesapám a hűséges társát, húgom pedig, aki mindig nagyon „anyás” volt, éjjel-nappal zokogott. Hiába vigasztaltak bennünket a rokonok, a jó szomszédok, a barátok. Sokat segítettek ugyan, de a súlyos próbatétel elhordozásához nem adhattak lelkieket. A vallási ismeretek sem nyújtottak kapaszkodót. Számomra úgy tűnt, hogy nincs szabadulás a lelki nyomorúságból: szembesültem tehát a keserűség bénító erejével, az emberi élet hiábavalóságával.

Aztán bekövetkezett az a csoda, amit Ady Endre szavai fejeznek ki a legszebben (*Az Úr érkezése*):

„Mikor elhagytak,

Mikor a lelkem roskadozva vittem,

Csöndesen és váratlanul

Átölelt az Isten.”

Nem tudom, hogyan történt. Először a megismerés vágyát ébresztette fel bennem Isten, mert a miért-kérdés helyett az izgatott, hogy ki az, aki elrendeli az emberi élet idejét, aki élet és halál teljhatalmú Ura? Jézus nem hagyott válasz nélkül. Nagy szeretettel, lépésről lépésre „mutatkozott be”: lelki éhséget és szomjúságot éreztem, aminek kielégítésében maga az Úr vezetett, amikor az egyetlen, igaz Istent akartam meglegelni.

Nagyon örültem annak az igeversnek, amit egy szépirodalmi szemelvénygyűjteményben találtam: „Kérjétek és adatik néktek; keressetek és találtok; zörgessetek és megnyitattik néktek!”

(Mt 7,7). Isten bátorított a megismerésére, munkálta akaratomat, így elhatározhattam, hogy kérni, keresni, zörgetni fogok. Katolikus lévén, elmentem az esti misékre. Úgy éreztem, hogy a rövid prédikációk minden szava rólam és hozzám szól. Az egyik alkalommal a Vigasztalóról volt szó, aki megismerhető, aki nem hagy árván, hanem eljön hozzám. Nagy szükségem volt rá, mert nagyon szomorú voltam. Bárcsak többe tudhatnék róla! – gondoltam.

Isten meghallgatta kívánságomat, ugyanis az otthonomhoz közeli zöldségpiacon(!) rábukkantam C.H. Spurgeon Isten ígéreteinek tárháza című könyvére. Bibliám még nem volt ugyan, de naponkénti igei táplálékom már igen. Lázasan kutattam: Kicsoda vagy, Uram? Még az iskolába is magammal vittem a könyvet, és az egyik munkatársam felfigyelt rá. Kiderült, hogy megtért, hívő ember, akivel aztán sokat beszélgettünk a hit dolgairól. Magával vitt egy testvéri közösségbe, bibliaórára. Isten megismerésének újabb forrására találtam tehát. A legemlékezetesebb élményem itt a közös imádság volt. Nem értettem, hogy kihez beszélnek hangosan, lehajtott fejjel, becsukott szemmel: bűnöket emlegetnek, hálát adnak, könyörögnek. Ezek a fogalmak még a passzív szókinccsemben sem szerepeltek, hát még a rövid, futólag elmondott, kételkedéssel teli imádságaimban. De azt sejtettem, hogy akihez fohászok, az élő, valószínű, hatalommal bíró személy. Megérintett a hit ereje, és tudtam, hogy én ezzel nem rendelkezem.

A lelki énekek is nagy hatással voltak rám: „Fenn a mennyben az Úr minden győztesnek ad, aki Jézussal járt s benne hitt...” „Különös örömmel töltött el ez az énekszöveg, mert bizonyossá tett abban, hogy az édesanyám is a győztesek között van. Rábukkantam ugyanis édesanyám utolsó, a kórházi ágyon írt néhány soros levelére, ami Jézushoz szóló imádság volt. Micsoda tökéletes vigasztalást kaptam már ettől is, ami életem első örömhíre volt. De a „Mélyből kiáltok, Jézus, a bűnöm verme de mély...”

kezdetű ének is megragadott. Ki az a Jézus, akihez kiálthatok? A gyász halálos vermét ismerem, de mit jelent a bűn verme?

Nem sokáig kellett várnom a válasza. Isten Szentlelke feltárta előttem, hogy ki is vagyok valójában: megmutatta nekem bűneimet, szétrombolva ezzel a jó természetemről alkotott képet. Mintha életem film-szalagját vetítették volna le: tudtam már, hogy mit nem kellett volna megtennem, szólnom, elvennem. Láttam mulasztásaimat, hazugságaimat, csalásaimat, önző természetem megannyi jóvátéhetetlen megnyilvánulását. A gyász verménél sokkal mélyebb a bűn verme, ezért úgy éreztem, hogy ólomsúlyként nehezdednek rám bűneim, és agyonnyomnak. Szabadulni akartam ettől a lelki fájdalomtól, ezért elmentem gyönni. Nem volt könnyű bevalani mindazt, amit élém hozott az Úr. A gyóntató pap is elcsodálkozott az őszinteségen. Azt tanácsolta, adjak hálát Istennek azért, hogy megtalált, majd vezeklésként mondjak el ennyi és ennyi imádságot. Ott, ahol édesanyám utoljára imádkozott, én térdre borulva köszöntem meg Istennek, hogy levette rólam bűneim terhét, és a hála könnyek között teljesen elfelejtettem a peniten-

ciát. Boldog voltam, mert Isten tökéletes Szabadító.

Pár hónap múlva egy biatorbágyi csendeshéten újra égetett a páli kérdés: Kicsoda vagy, Uram? Szeretnék én is még jobban megismerni! A próbatétel alatt már felismertem bizonyos, Istentől való erőforrásokat: hinni, imádkozni, megvizsgáltatni, bűnöket megvallani.

FÜLE LAJOS: A KICSI KÍGYÓ

A kicsi kígyó is halálra marhat,
a kicsi vétek is tönkre tehet.
A bűn fölött nincs és nem lesz hatalmad,
szabadulnod csak KRISZTUSBAN lehet.

A csendeshét lelki alkalmain a kérdésre adott válasz üzenetét is megérthettem: Kicsoda vagy, Uram? – Én vagyok Jézus... (Csel 9,5). Jézus Krisztus meghalt miattam, érettem és helyettem a kereszten, megváltva ezzel az életemet az örök lelki haláltól. Hittel elfogadtam bűneim bocsánatát, és hálás szívvel köszöntem meg Isten engemet is magához ölelő kegyelmét. Számomra így vált Jézus Krisztus, a Megváltó, valósággá.

Életem megváltozott, mert most már Jézust akarom követni. A Szentlélek vezet abban, hogy egyre jobban megis-

merjem az Úr kimeríthetetlen gazdagságát. Boldog vagyok, mert élhetek az imádság ajándékával, amivel korábban hébe-hóba, csak szükség idején, a bajban éltem. Naponta olvashatom a Bibliát, ami örök életre vezető iránytű. Édesapám és nagyszüleim már szintén az Úrnál vannak, de hálás vagyok az Istentől kapott lelki testvérekért és gyülekezetért. Húgommal is megváltozott a korábbi kapcsolat, ma már szeretetteljesek, megértők vagyunk egymás iránt. Nagy ajándékot jelent hitre jutása is.

Munkámat, a tanítást Istentől kapott szolgálatnak tekintem. Nem a veleszületett képességeimben bízom, hanem Isten áldását kérem, hogy dicsőségét szolgálhassam. Nem azt keresem, mit szerethetek a gyerekekben, hanem Jézus Krisztus személyét kívánom bemutatni a tanítás, nevelés során. Olyan sok tévutat, zsákutcát kínál nekik a világ; ezért szükséges, hogy az egyedül helyes, tökéletes, Isten nyomdokában haladó utat is mutassa nekik valaki. Isten szeretetét, türelmét, odaadását, soha le nem mondó, mindig emelő törődését szeretném közvetíteni feléjük, úgy, ahogy én is mindazt tapasztalom személyesen!

Gáspár Andrea

CSENDESHÉT ÉS GYÜLEKEZETÉPÍTÉS

Amikor valaki arról érdeklődik, hogyan épül fel gyülekezetépítési programunk, akkor számára négy alappillért nevezek meg: elsőként a vasárnapi istentiszteletet (nemcsak a felnőttek alkalmát, hanem a gyermekmegőrzést, a gyermek-istentiszteletet), másodikként a gyülekezeti csoportok, bibliaórák, szolgáló közösségek, házi csoportok összefüveteleit, majd a csendeshetek hálózatát, végül pedig a személyes lelkigondozás szükségességét.

Ebből a négyesből most emeljük ki a csendesheteket, és vizsgáljuk meg gyülekezetépítő jelentőségüket.

Több mint húsz évvel ezelőtt saját tapasztalataink alapján fedeztük fel a csendeshetek szinte semmi mással nem pótolható ajándékát. Jóllehet, teológus koromban, a nyári fiúheteken átéltem a

megtisztulás, megújulás nagy ajándékát, de másfél évtized alatt szinte el is felejtettem, hogy a magam és a rám bízott gyülekezet számára ilyen hetek alkalmait keressem. Meg is látszott ennek eredménye rajtam és a rám bízottak állapotán is.

Ma már elképzelhetetlen számomra, hogy évente legalább egyszer – de általában a különböző programok miatt többször is – ne részesülnék az épülés, megújulás „áron is megvett” ajándékában. A gyülekezeti munka tekintetében pedig – talán sarkítva fogalmazok – a hétköznapiakban a „körzeti lelki-orvos” szolgálata folyik, a csendesheteken pedig szülőthont, kórházat, szanatóriumot működtetnek a beutaltak számára.

Isten megújító kegyelmét átélve – a

80-as évek elejétől a fóti gyülekezetből – szinte „futószalagon” szállítottuk feleségemmel közösen a testvéreket a csendeshetekre. Több, mint százan fordultak meg ilyen alkalmakon, majd a legtöbbször új étellel tért haza. Azt is megtapasztaltuk, hogy azok számára alkalmas igazán az ilyen program, akik már „felébredtek”, és ott égett a vágy a szívükben a gyógyulás, az új kezdése után. Akkor az Úr ránk az „előkészítés” munkáját bízta. Nem is emlékszem arra, hogy valaki a velem való személyes beszélgetés során tért volna meg. Úgy láttuk, hogy egészségesebb indulása van a hitben annak, aki egy csendeshét igei környezetében, lelkigondozásában tisztul meg, majd születik újjá, mint akit otthon segítünk Isten országába.

Ma már úgy tapasztalom, hogy Isten kegyelme az itthoni, gyülekezeti lelki-gondozói beszélgetéseken is felhasználhat emberek megtérésében. Legyen ezért áldott Isten neve! De, ha így történik, akkor is arra törekszem, hogy hamarosan eljusson a hitben elindult egy csendeshétre is.

Tíz éve már a gyülekezet szervezésben is rendelkezünk csendesheti lehetőségekkel berekfürdői, szépalmai stb. hetek mellett. Amikor Somogyi Péter a fasori gyülekezetbe érkezett, akkor azonnal elkezdődött Emmausban (Kecskemét mellett) tartott heteink sorozata. Először 16-an, majd egyre többen vettek részt a gyülekezetből. Ma már kibővült a lehetőségünk a Tahitótfaluban bérelt, volt úttörőtáborral, mai nevén Isten Táborával, ahol gyermek, ifjúsági, házasság gondozó és felnőtt konferenciákon a gyülekeztünk minden tagjának kínálunk alkalmat a nyári időszakra. Ezek a programok nélkülözhetetlenek a gyülekezetépítésben.

Egyébként csodálkozásomnak adok mindig hangot, hogy egyházunk gyülekezeti életének megújulási lehetőségeit keresők miért nem kívánják „felfedezni” a helyi vagy az esetleg országos hálózatú csendeshetekben rejlő gyülekezetépítési lehetőséget. Az ilyen irányú erőfeszítéseim – sajnos – ez idáig eredmény nélküliek.

Mert nem találunk fel mi sem újat az említett gyakorlattal, hiszen a múlt század negyvenes-ötvenes éveinek ébredési időszakában is a konferenciák áldott alkalmain tértek meg a legtöbben, majd nevelődtek idős korukig hitben hűséges, szolgáló életké.

Mindenki előtt világos, hogy más a határfoka annak, ha valaki több napon át olyan közösségben lehet, ahol „szól az ige”; nem kell elvégeznie az otthoni feladatokat, mert ellátásunkról gondoskodnak. Nem egy-két órára, vagy ami szintén nagy ajándék, egy-egy csendesnap erejéig feledkezhetnek „bele” Isten igéjébe és a közösség semmi másal nem pótolható ajándékába. Lehetőségük van átgondolni életük eseményeit, időszakait, illetve elkezdni az új korszakot megtisztulva, megtöltekve, világosságot nyerve a következő lépésekhez.

**FÜLE LAJOS:
CSENDESHETEK VARÁZSA**

Tudod-e mekkora
ajándék, mily csodás a
jó konferenciák,
csendeshetek varázsa?!

Mikor megnő a csend
kívül-belül, s a szívben
Az Ige élni kezd:
uralkodik szelíden

a MEGVÁLTÓ, AKI
nem töri rád az ajtót,
csak zörget és belép,
ha megnyitod, s a bajtól,

bűntől megtisztogat,
megszentel Önmagával,
s más emberré leszel
te is a Lélek által.

Magától adódik a kérdés: Testvérem, aki olvasod ezeket a sorokat: Számon tartanak tégedet is egy-egy ilyen rendszeresen szervezett csendesheti közösségben? Az autót is szervízbe viszik időről időre. Tégedet is „generálózhat-e” Isten szeretete ilyen módon; alaposabban, mint „odahaza”?

Természetesen vannak, akiket betegségük, idős koruk, vagy szerettük ápolása akadályoz – átmenetileg, vagy véglegesen – a konferencián való részvételben. Tudjuk, hogy ebben az esetben is adhat Urunk szeretete megújulást, lelki „karbantartást”. De ezek kivételek kell, hogy legyenek. De a lelki életére valamit is adó ember nem nélkülözheti, mellőzheti kényelmi szempontokból könnyelműen, vagy nemtörődöm módon ezeket, a ma már mindenki számára elérhető lehetőségeket. Hiszen voltak évtizedek, amikor csak nagy erőfeszítések árán, és rejtett módon lehetett ilyen heteket tartani. Ki tudja, lehet, hogy újra beköszöntenek majd ezek a napok?

Ráadásul nemcsak az egyes résztvevő fontos ezeken a rendezvényeken – bár elsősorban Isten vele „beszélget” –, hanem a többi résztvevő is. Hiszen „egymás hitén keresztül épülünk”, ez is egyik áldott faktora a csendeshetek értékének.

Úgy tapasztaltam, hogy nem a részvételt külső tényekkel elutasító indokok (nincs időm; nem tudom itthon hagyni a macskámat, kutyámat; nem szeretek idegen helyen aludni; nincs lehetőségem a beteg szerettem mellől eltávozni stb.) a döntőek, hanem a szívbeli akarás. Amikor eldől valakiben, hogy részt vesz a csendeshéten, akkor hamarosan a körülményekben jelentkező akadályok is megoldódnak.

A főtí gyülekezeti ébredés kezdetén az egyik fiatalasszony azzal az indulattal ment el az imádkozó asszonykörbe, hogy majd ő megmondja ezeknek a szenteskedőknek a magáét. A bibliaóra végén viszont már így imádkozott: Uram! Add meg, hogy minél hamarabb elmehessek én is egy csendeshétre! Kérésének megvalósulása reménytelennek tűnt, mert három gyermeke közül a legkisebb még különösen is igényelte az édesanyját. De imája nagyon hamar feleletet nyert, mert az akkor még élő hitben nem járó férje felajánlotta, hogy kivesz öt nap szabadságot, majd a házimunkákat anyósa segítségével elvégzi. Hadd jusson el felesége az áhított hétre! A fiatalasszony új életet nyert, akit hamarosan férje is követett. Ők azóta hitben élnek és szolgálnak.

Aki tehát mindig a részvétel akadályait emlegeti, az gondolkodjon el azon, hogy vajon, ha kórházban kellene súlyos betegen befeküdni, nem öt napra, hanem esetleg több időre, akkor lenne erre ideje? Ugye, könnyen megválaszolható a feltett kérdés?

Ma már különösen is sok lehetőség adódik arra, hogy bárki élhessen a csendeshetek áldásaival. Országos hatókörű szervezetek, missziós csoportok, gyülekezetek szervezik és kínálják ezen a nyáron is – vagy akár az év folyamán rendszeresen – a megújulás, lelki gazdagodás lehetőségét nyújtó csendesheti programjaikat.

Aki átélte már az ott kapott áldás gazdagító hatását, az segítse a vágyakozókat eljutni a lelki „szülőotthonokba, kórházakba, szanatóriumokba”! Hiszen mindenki „jól jár” azzal, ha megújulva térnek majd vissza otthonukba, gyülekezetükbe.

Végh Tamás

ISTEN SZUVERENITÁSA ÉS AZ EMBER FELELŐSSÉGE

Az utóbbi időben többen nagyon sokat beszélnek a kegyelmi kiválasztás bibliai tanításáról. Sokan egyenesen olyan hangsúllyal, mintha ennek ismerete ill. elfogadása az üdvösség feltétele lenne, vagy ez lenne maga az evangélium, amit hirdetni kell. Holott erre sehol nincs bibliai parancs, s ennek ismerete legfeljebb abban segít, hogy reménységgel hirdessük a Jézus Krisztusról szóló örömhírt, de nem ezt kell hirdetni, főleg nem a keresztről való beszéd helyett. Sokszor az az érzésem, mintha egy kőműves állandóan a mész és cement kiváló tulajdonságairól beszélne, ahelyett, hogy rakná a falat. Az a vehemencia pedig, amivel ezt néhány lelkész és nem lelkész hirdeti, nem jézusi indulat, inkább csak erőtlenné teszi magát a tanítást.

Egy ilyen karakteres ismeret birtoklása könnyen gögössé teszi az embert. Úgy jár, mint az a gyermek, aki valamilyen érdekes játékot kapott, s dicsekszik vele: *mim van nekem*. S az elveszettek iránti szeretet helyett egy kiragadott bibliai igazság csillogtatása vezet. Ehhez hozzátársul még egy ellenség-kép, ami ilyenkor szintén gyakori: aki nem fogad el mindent e tanításból, az armenianus, és máris két táborra szakadt Isten népe. Az ilyen ember észre sem veszi, hogy ezzel feldúlja némelyek hitét, és szakadást okoz a Krisztus-testben. Ez súlyos bűn, az pedig nevetséges, amikor valaki kálvinistább akar lenni Kálvinnál.

A „kálvinizmus öt pontja“ mindenek fölé helyezése és gyakori ismétlése sok kárt okoz. Ez az öt pont nem Szentírás. Nem Kálvin fogalmazta meg. Az ő halála után 60 évvel vita hevében született egy nemzeti zsinaton, Armenius öt tételének ellentételeként, s ilyen esetben mindig hajlamos az ember szélsőségesen, egyoldalúan és indulattal fogalmazni.

Ami azonban látásom szerint a legveszélyesebb, hogy az öt pontos kálvinisták (ők nevezik így magukat) nem állnak meg ott, ahol a bibliai kijelentés,

hanem az isteni kijelentés egymást kiegészítő, s olykor egymásnak ellentmondó igazságait úgy magyarázzák tovább, hogy leszálítják azokat az emberi logika szintjére, de úgy tüntetik fel, mintha az is kijelentés lenne. Találón írja J. I. Packer Az evangélizáció és Isten szuverenitása c. könyvében: ennek a vitának is az az oka, „ami az egyházban jelentkező legtöbb tévedésnek: az észszerű elméletek betolakodása, a következetes rendszerek szenvedélyes szeretete, az embernek az a tulajdonsága, hogy vonakodik elismerni a rejtély létét, s megengedni, hogy Isten bölcsebb legyen nála; valamint az az ebből eredő szokás, hogy a Szentírást alávétjük az emberi logika feltételezett követelményeinek. Az emberek megértik, hogy a Biblia tanítása szerint az ember felelős tetteiért, de nem értik (az ember nem értheti meg), hogyan egyeztethető ez össze azzal, hogy Isten szuverén uralmat gyakorol e tettek fölött. Nem nyugszanak bele, hogy a két igazság egymás mellett létezik...“

Szerinte a megoldáshoz az segít, ha elfogadjuk, hogy itt a bibliai kijelentés egy antinómiájával van dolgunk, s tudomásul kell vennünk bukott elménk korlátait. Az antinómia két, logikailag egyenlő meggyőző erővel igazolható tétel látszólagos ellentmondása. „Mindkettőt meggyőző érvek támasztják alá, de rejtély számunkra, hogy hogyan hozhatók összhangba. Tudjuk, hogy önmagában igaznak kell lennie, de nem értjük, hogyan lehetnek igazak egyszerre... Mít kezdjük ezzel az antinómiával? Fogadjuk el úgy, ahogy van, és tanuljunk meg együtt élni vele. A látszólagos összeegyeztethetlenséget ne tekintsük valódinak, az ellentmondás látszatát tulajdonítsuk saját értelmünk hiányosságának... Óvakodjunk attól, hogy szembeállítsuk őket egymással, vagy olyan következtetéseket vonjunk le az egyikből, amelyek megsemmisítik a másikat (az ilyen következtetések kétségkívül hibásak lennének). Mindkettőt

a saját összefüggési rendszerében használjuk... Egy olyan Isten, akit teljesen megértenénk, s akinek önmagáról való kinyilatkoztatása semmilyen rejtéllyel sem állítana szembe minket, az ember képére alkotott Isten volna és nem a Biblia Istene.“ (17-25. old.)

A Biblia ezt mondja: a hit Isten műve és az ember tette. (Nyújtsd ki a kezdet – mondta Jézus a bénának, s ő kinyújtotta.) Ennél többet ne akarjunk mi se állítani. Valóban igaza van Augustinusnak: Szükség van értelmünk megtisztítására, azért, hogy a felfoghatatlant valóban felfoghatatlannak tartsuk!

Spurgeon komolyan vette a kegyelmi kiválasztás tényét. De nem volt egyoldalú. Az ő bibliai józanságával kell nekünk is néznünk ezt a kérdést. Ezt írja A lélekmentő c. könyvében: „lehet, hogy olyan emberek közt nőttek fel, akik azt tanították nekik, hogy a megváltás munkája a bűnöstől függetlenül, teljes mértékben Istene múlik, és így ők azt gondolják, hogy amennyiben üdvösségre rendeltettek, üdvözülni fognak. Tudjátok, hogy ez a tanítás hatalmas igazságot tartalmaz, viszont ha egymagára hagyjuk, minden további magyarázat nélkül, szörnyű hazugsággá változik. A fatalizmus, és nem a predestináció készíti az embereket arra, hogy úgy beszéljenek, mintha nem lenne rajtuk semmi felelősség, vagy nem tehetnének semmit. Kevés a valószínűsége annak, hogy üdvözüljön az, aki egyetlen reménységként ezt hozza fel nektek: ha az üdvösséget nekem találták ki, akkor a megfelelő időben elérkezik hozzám...“ (98. old.)

Úgy gondolom, hogy sok hívő lelkipásztor eddig is a Szentírás azon igazságainak szellemében prédikált és élt, amiket az öt pont próbál megfogalmazni. Ki nem hiszi a teljes romlottságot, a kiválasztás és kegyelem mindent megelőző voltát? Ha azonban erről egyoldalúan és rossz hangsúllyal beszélünk, az igazság valóban hazugsággá válik. Komolyan kell vennünk, hogy a Biblia valóban olyan, mint egy jól fel-

szerelt gyógyszerár. Van benne pl. vérnyomás csökkentő és növelő is. És mindig azt kell belőle elővenni, amire ott szükség van. Helyén mondott ígét kell hirdetnünk, az igazságok mindkét oldalát szem előtt tartva. Az antiochiai ébredés eredményét így summázza a Biblia: akik csak örök életre választattak, hittek (Csel 13,48). De a filippi börtönörnek Pál ezt mondja: higgy az Úr Jézus Krisztusban – és nem beszél neki a kegyelmi kiválasztásról. Majd megtudja később, hogy ő is ki van választva, most azonban az a feladata, hogy higgyen. A helyes arány, a bibliai kijelentésnek megfelelő hangsúly a fontos, és akkor elkerülhetünk felesleges és káros vitákat és a bizalmatlanságot. Az egyháztörténetben sokszor ismétlődött, hogy egy-egy igazságot vagy részigazságot valaki újra felfedez, divatosá tesz, aztán jó esetben az összefüggésből kiragadott rész visszakerül rendszerébe, rosszabb esetben jelentkezik ennek reakciója egy másik egyoldalúságban. A Szentlélek azonban elvezethet minket a teljes igazságra.

A legtöbb hívőt a korlátozott engesztelésről szóló magyarázat botránkoztatja meg. Talán itt lehet felsorakoztatni a legsúlyosabb ígéket mellette és ellene. Pedig ennek sem kellene így lennie. Mert, ha valóban református módon keressük a kijelentés igazságát, akkor nem a mi dogmánkat erőltetjük rá bibliai locusokra, hanem azok valódi jelentését igyekszünk kibontani (ex-egetálni). Ez esetben pedig el kell fogadnunk a legjobb exegéták megállapítását, hogy a korlátozott engesztelés mellett felhozott ígék egy része valóban értelmezhető úgy, hogy a „minden ember“ (pantas antropus – 1Tim 2,4), ill. az „egész világ“ (holos kosmos – 1Jn 2,2) nem minden egy embert jelent (hanem minden népet), más része viszont csak úgy értelmezhető helyesen, hogy mindenki, vagyis minden egyes ember. Ezek az ígék tehát nem döntenek el a kérdést.

Sebestyén Jenő írja a Református dogmatika c. művében: „A dortrehti zsinat végzése szerint Isten Fiának a halála az egyetlen és tökéletes áldozat és elégtétel a bűnért, végtelen értékű és erejű, bőven elégséges az egész világ kiengesztelésére... A kérdés tehát nem

az, hogy Krisztus elégtétele olyan értékű volt-e, hogy ezáltal minden ember üdvözülhetne, mert ez nem vita tárgya. A kérdés itt az, hogy minden egyes ember számára és helyett tett-e eleget. Erre felelik a reformátusok predestinációs alapon, hogy nem. Kálvin szerint „sufficienter pro omnibus, efficienter pro electibus“, azaz, ha elégtételének végtelen értékét és elegendőségét nézzük, akkor azt mondjuk, hogy mindenekért, de ha azt nézzük, hogy valósággal, hatékonyság tekintetében, ténylegesen kikért tett eleget, akkor azt kell mondanunk, hogy csak a választottakért.“ (Krisztológia 119-122. old.) Itt kellene megállnunk, és nem tovább részletezni ezt, a mi sokszor nagyon is szegényes logikánkkal.

Ne engedjük az ördög megosztó uszításának! Az ige előtti alázat, értelmi képességeink korlátainak ismerete, az elveszettek iránti mentő szeretet, a misszió Urának való feltétel nélküli engedelmisség jegyében végezzük azt, amit ránk bízott: a keresztről való beszéd tiszta hirdetését. S hogy kik fognak üdvözülni, s kik nem, azt bízzuk Őrá, mert ennek eldöntése egyedül az Ő hatásköre. Minden meddő vita, okoskodás csak vizsályt szül, és bűn, mert pótcselekvés, eltereli a figyelmet arról, amit számon kér majd a Gazda rajtunk: kiadtuk-e házanépének az eledelt a megfelelő időben.

Az Isten szuverénitására és az ember felelősségéről lehet külön-külön is beszélni, és az lehet igaz, de az igazságot csak akkor hisszük és hirdetjük, ha együtt valljuk mindkettőt, ahogyan azt a Szentírás is teszi. Akkor ez a fontos tanítás nem fog megosztani bennünket, hanem erősíti a szolgálatban való egységünket, növeli azt a reményt, hogy a mi munkánk nem hiábavaló az Úrban, és megtapasztaljuk, hogy mit jelent ma is az, ha „a hívők sokaságának szívelelke egy“ (Csel 4,32).

Armenius öt tételét ismerjük. A kálvinizmus öt pontját is. Ki és mikor fogja megfogalmazni és megfelelő módon tanítani a felelősség, engedelmisség és megszentelődés „pontjait“ is? Hogy a kegyelem után a fegyelem is érvényesüljön a hívők életében. Ahogyan ez nagyon sok ígében együtt, egymás mellett, közvetlenül egymás

után szerepel. Pl. 2Thessz 2,13-15: „Kiválasztott titeket az Isten kezdettől fogva az üdvösségre“, „elhívott titeket a mi evangéliumunk által“, „ezért tehát álljatok szilárdan és ragaszkodjatok ahhoz, amit tanultatok.“

Cseri Kálmán

(A tanulmány teológiai vita anyaga, a Biblia és Gyülekezet a szerző beleegyezésével közli.)

Pillanatsfelvétel

Turisták általában ritkán készítenek díjnyertes fotókat. Nem szánnak időt arra, hogy a megfelelő időben és helyen legyenek, így a legalkalmasabb fényviszonyokat kivárva készítsenek felvételt. Többnyire csak találmokra kattintgatják fényképezőgépjüket. Ezzel szemben a profik, pl. egy tájkép elkészítése előtt rendszerint más-más év- és napszakban tartanak terepszemlét, illetve különböző helyekről készítenek tanulmány-felvételeket; majd ezek után születik meg a végleges kép.

Elgondolkodtató, hogy vajon nem hasonló okok miatt van sok embernek homályos képe Istenről? Az Úrról készített gyors, felületes "pillanatképek" nem tükrözik vissza szépségét és dicsőségét.

Az egy-egy gyülekezeti alkalmon szerzett negatív benyomásból, vagy magát keresztyénnek valló, de nem hiteles ember megnyilvánulásából sokan téves következtetésekre jutnak Isten lényét és tulajdonságait illetően. Ennek alapján rosszul ítélik meg magát Istent, és csalódottan elfordulnak tőle.

Pedig megismerése az alkalmi megfigyeléseknél komolyabb erőfeszítést igényel.

Dávid, pl. így tanította fiát, Salamont: "Te pedig... ismerd meg atyád istenét... ha keresed, megtalálhatod" (1Krn 28,9).

A zsolnáros is hasonlóan fogalmaz: "Boldogok, akik... teljes szívvel keresik őt..." (119,2)

A Zsidókhöz írt levélben pedig ez olvasható: "Isten megjutalmazza azokat, akik őt keresik" (11,6)

Ahhoz, hogy Istent a maga teljességében és dicsőségében megismerhesük, nem elég "turisták" módjára rápillantani, a kitaró és őszinte keresés jutalma viszont nem marad el.

AZ EGYHÁZI ÉLET VISSZÁSSÁGAI A KÖZÉPKORBAN

Az egyház korai szakaszában két fejlődési fokon ment keresztül. Az első időkből az egyház a világtól elhúzódó kis gyülekezetekből állt. Hite még nem kristályosodott tanná, az egyházi életnek még nem voltak kialakult szabályai. A hívők az Úr közeli visszajövetelében reménykedtek, s közben igyekeztek úgy élni, ahogy arra tanították őket. Később már a jogilag szervezett egyház látható, létezett papság, kialakultak az istentiszteleti formák és hittételek. Eleinte szigorú szabályok határozták meg az egyházba való betérést és a hívők életét, ezek a normák azonban hamarosan megváltoztak.

Miután a keresztyénség elismert vallássá lett, ezt követően a pogányok tömegesen léptek be az egyházba, mivel ez előnyösnek tűnt. Nem a megtérés, hanem a számítás irányított sokakat, viszont a tömegek megjelenése természetesen az egyház felhígulásához vezetett. A pogányok magukkal hozták az igazából meg nem bánt régi életüket, gyakran fertőzött (okkult) gondolkodásukat.

Az ún. népvándorlás korában (4-10. század) egész nemzetek kerekedtek fel és kerestek maguknak új hazát. Az akkori egyház igyekezett megnyerni őket a keresztyén hitnek és életmódnak, ami azonban nem volt könnyű, és az egyházra nézve további bajok forrását is jelentette. Az egyházban némely, valóban hívő, megszentelt életet élő embert elkezdtek szentekként tisztelni. Az értük való hálaadás és életük példájának követése helyett egyre inkább közbenjárásukat kezdték kérni – ami teljesen ige- és Bibliellenes. A Szentírás szerint nincs más közbenjáró, egyedül az Úr Jézus Krisztus (Jn 14,6; 1Tim 2,5-6). A szentek tiszteletéből fakadt később az ún. Mária-kultusz.

Ennek gyökerei egészen a pogánysáig nyúlnak vissza. Követői azt vallják, hogy Mária vezet Jézushoz, Jézus pedig Istenhez. Ma Róma ott tart, hogy Máriát szinte társmegváltói pozícióba

emelte. A Vatikán 1854-ben hivatalosan is bejelentette a Mária szeplőtelen fogantatásáról, 1950-ben pedig a Mária testi mennybemeneteléről szóló tanítást. Ez végzetes eltérés a Szentírás világos, egyértelmű útmutatásától. A Krisztushívők Máriában tisztelik az Úr Jézus édesanyját, ez azonban nem egy vallásos tisztelet – az imádat kizárólag a Szentháromság Istent illeti meg.

A 3. századtól kezdve megjelent az a nem-biblikus felfogás is, miszerint az igazi egyház a papság, az áldozó, a gyülekezet felett álló klérus. Vele szemben pedig ott állt az egyszerű hívők hatalmas tömege. (Sajnos, a klerikalizmus kialakulása a protestánsokat is veszélyezteti, különösen az ún. történelmi egyházakban!) A Biblia azonban az egyetemes papságot vallja (2Móz 19,6; 1Pt 2,5-9), ahol maga Isten megszentelt népe a papság, amely az odaszánt élet hálaáldozatát mutatja be Urának. Ez természetesen nem zárja ki annak lehetőségét, hogy legyenek lelki vezetői a gyülekezeteknek, ők viszont nem nevezhetők „papoknak“. Maguk az apostolok is rendelték vezetőket, akiket egyik helyen presbitereknek, máshol püspököknek nevez az Ige (1Tim 3,1-5; Tít 1,5-9). Az egyetemes papság nem jelent feltétlenül egyetemes prédikátorságot, a gyülekezeten belül sokféle szolgálat létezik.

A középkori egyházban a hierarchiával párhuzamosan erősödött a püspökök hatalma, ami végül a pápaság kialakulásához vezetett. A pápai címet eleinte csak római püspökök viselték. Az első igazi, szent életű pápa Nagy Gergely (590-604) volt, aki végig megmaradt egyszerű, hitbuzgó szerzetesnek. Így nevezte magát: „az Úr szolgáinak szolgája“. Sokat prédikált, és ezt a lelkészek kötelességévé is tette. Sajnos, a későbbiekben elkövette azt a hibát, hogy tevékenyen elősegítette a szentek és ereklyék kultuszát. Utódai egyre inkább világi hatalomra törtek. Magukat a császárok fölé helyezték, amiből sok hadakozás, keserűség származott. Több

ilyen hatalmaskodó pápa élt, de talán közülük is kiemelkedő VII. Gergely (1073-1085). Ő vezette be és tette kötelezővé a papi nőtlenséget, a cölibátust, amiből azután rengeteg visszaélés fakadt (közismert a reneszánsz-pápák erkölcstelen élete).

Időközben megjelentek a különböző szekták. Ezek főként úgy keletkeztek, hogy az eredeti bibliai tanításokat ötvözték részben pogány elemekkel, részben filozófiai gondolatokkal. Kialakulásukhoz az is hozzájárult, hogy sok Krisztushívő, mint másként gondolkozó, ellene szegült a hivatalos, kevert egyházi tanoknak. Ragaszkodtak a Szentírás eredeti tanításaihoz, és ellene álltak az egyházi hatalmaskodásnak. Róma „egy kalap alá vette“ a valóban szektásokat az olyan mozgalmakkal, amelyek a Biblia feltétlen tekintélyét hangsúlyozták. Az ún. „bibliás eretnekek“ különféle néven váltak ismertekké: a Balkánon bogumiloknak nevezték őket, Nyugaton katarénusoknak, patarénusoknak vagy albigenseknek. A mai római katolikus egyháztörténetírás már lényegesen óvatosabban ítéli meg őket, bár valljuk meg, ezek a mozgalmak nem voltak egészen mentesek a teológiai tévedésektől!

A fentiek mellett, természetesen volt olyan eretnecség is, ami joggal vívta ki nemcsak az egyházi vezetők, hanem az egyházatyák ellenkezését is. Gyökereik olykor egészen a pogány-kultuszokig, vagy pedig a keleti misztikáig, esetleg a gnoszticizmushoz nyúltak vissza. Ilyenek:

- Manicheizmus** – megalapítója egy bizonyos perzsa származású Máni (216-276) volt, akinek tanítása a gnoszticizmus fejlődésének legmagasabb foka, Zarathusztra, Buddha, a zsidók és a keresztyénség tanításának keveréke volt. Szigorú aszkézist hirdetett, amelynek üdvszerző szerepet tulajdonított. Egy ideig a fiatal Augustinus is a követője volt.
- Arianizmus** – Arius (260 körül-336), alexandriai pap nevéhez fűződő tanítás, amely szerint Krisztus nem egylényegű az Atyával, hanem

annak a teremtménye – így csupán, hasonlatos hozzá. A nicei zsinat (325) eretnekségnek ítélte a mozgalmat, Ariust és követőit pedig kiközösítette az egyházból.

- c) **Donatizmus** – Donatus (?-355 körül) karthágói püspökről elnevezett, keletkezésében montanista hatásokat magán hordozó, 4. századi, észak-afrikai mozgalom. Követői szembe helyezkedtek az államhatalommal, és szigorú belső rendszabályokat alakítottak ki. Egyházszerzetük voltaképpen előképe meg az ún. szabad-egyházi formának. A karthágói zsinat elítélte, templomaiktól és személyes tulajdonaiktól megfosztotta őket.
- d) **Pelagianizmus** – Pelagius (?-420 körül), brit szerzetes Rómában megbotránkozott a keresztyének ottani életmódján. Ő a szigorú aszkézist hirdette, és azt vallotta, hogy a bűn elkerülhető, a kegyelem pedig nem feltétlenül szükséges. Heves vitákat folytatott Augustinussal az eredendő

bűn és az isteni kegyelem mibenlétéről. Végül eretneknek nyilvánították és száműzték Rómából. Akadtak, akik közvetíteni próbáltak Pelagius és Augustinus között, őket nevezték semipelagiánusoknak.

- e) **Nesztoriánizmus** – Nestorius (381 után-452 körül), konstantinápolyi pátriárka által alapított irányzat, amit az efézusi zsinat (431) eretnekségnek nyilvánított. Azt vallotta, hogy Krisztusban az isteni és az emberi személy csak külsődlegesen egyesült. Az egyház követőivel együtt kiközösítette, ennek ellenére uralkodó vallás lett Perzsiában, sőt hatása egészen Indiáig terjedt (leszármazottai az ún. Tamáskeresztyének).

A felsorolt szekták működésénél azonban fájdalmasabb volt az az egyházszakadás, ami IX. Leó pápa idejében történt. A nyugati (latin) és a keleti (bizánci, görög) egyház között már évszázadok óta erősödött a feszültség. A bizánci (konstantinápolyi) patriarcha, Michael Caerularius

1053-ban körlevélben többféle eretnekséggel vádolta meg a római egyházat. A bizánci császár (Constantinos Monomachos) azonban biztosítani akarta önmaga számára a Nyugat támogatását a fenyegető iszlám ellen. Ezért kérte a pápát, hogy küldjön követeket Konstantinápolyba. A megbékélés nem jött létre, a pápai követek kiátkozási iratot tettek le a Hagia Sophia templom oltárára (1054), erre a pátriárka hasonló átokkal felelt. Ezzel a lépéssel szakadt ketté az egyház már évszázadokkal a reformációt megelőzően; nem igaz tehát az a néha hangoztatott vád, mintha a reformáció bontotta volna meg a keresztyének egységét!

Voltaképp ennek a szakításnak (szkizma) is tudható be, hogy négy évszázad múlva, 1453-ban a mohamedán törökök elfoglalhatták Konstantinápolyt, és ezzel felbomlott a 395 óta fennálló Keletrómai Birodalom (a Nyugatrómai Birodalom 476-ban szűnt meg), és megnyílt az út a szultán hadai előtt Európa felé.

Margit István

KI AZ ERŐS?

Olvasásra: 2Kor 12,7-10

Ki ne szeretne közülnk erős lenni? Egészségtől duzzadni, erőteljes, vitaképes hívő keresztyénként élni?

Lám, a Biblia is úgy mutatja be Istent, mint az erő forrását: a próféták, maga Jézus és az apostolok is milyen csodálatos dolgokat vittek véghez!

De Isten ereje másképpen működik, mint ahogyan mi azt gondoljuk: Alig tette ki a lábát Pál apostol Korintusból, máris előléptek egyesek, akik szerint Pál csak másodrendű apostol – ha egyáltalán annak nevezhető –, fellépése erőtlen, beszéde silány. Ráadásul így gondolkodtak: „Ezzel szemben mi, nemcsak állítjuk, hogy megváltottak vagyunk, hanem ez látszik is rajtunk. Nálunk árad az élet: futószalagon követik egymást a csodák. Életünkben megmutatkozik az igazi keresztyénség. Nálunk a hívők erőtlől duzzadnak!” – áradoztak harsányan.

Ettől a szemlélettől a gyülekezetben zavar támad, feszültség és szakadás fenyeget. Pál nem hagyhatja szó nélkül, mert az evangélium forog kockán. Ezért valami egészen bizalmas dolgot árul el magáról:

1. MENNYEI ÉLMÉNY

14 évig sose beszélt róla, most is csak szűkszavúan említi. Sose hozakodott elő vele, mint valami aduással, amivel mindenkit letromfolhatott volna. De most itt van az ideje, hogy elmondja: Isten megajándékozta őt azzal, hogy betekinthesse a mennyei dicsőségbe. Nagy hállával emlékszik vissza erre a rendkívüli áldásra, de tudja, hogy nem ilyen élményekre épül hite. A szenzációk-táplálta hit nem bírja a borús, szeles időt, csak a napos.

Pál is így folytatja: betegség, testi szenvedés gyötör, sokszor érzem úgy, hogy végem van.

2. BESZÜKÜLT HATÁROK

Pál „a harmadik évig” emelkedett – mi pedig, volt már olyan, hogy a hetedikben is jártunk: minden várakozásunkat felülmúlta az, ahogyan Isten megajándékozott bennünket. Csodaszamba mentek dolgaink, s egyszer csak nehézségek, baleset, haláleset, súlyos betegség jelentkezik – és tehetetlenség, kilátástalanság bénít, mert Isten olyan kerítést húzott körénk, amit

nem tudunk átugrani. Legyengített, amikor pedig erősek és tevékenyek lehetnénk.

„Tövis adatott nekem” – Pál a súlyos nehézségek mögött is Isten kezét látja, aki nemcsak a nap, hanem a felhők és a szél járásában is illetékes. Hitélményeink sorába (amikor ámulva szemlélhetjük Isten hatalmát és erejét) ezért nemcsak az örvendetes fordulatok, pl. imameghallgatások tartoznak, hanem a fájdalmasak is, pl. egy baleset – miközben okozójának a felelősségét ez semmivel sem csökkenti.

„Isten adta nekem” – bármi érjen is. Soha nem emberek karmai közt, rákos sejtek alattomos szorításában, nem az ördög hatalmában, hanem mindig Isten kezében vagyok. A hit – próbák között öröklődve is – Isten szeretetét és személyes törődését látja a háttérben.

Érdekes, hogy még Pál is arra a megoldásra számított, hogy megszabaduljon a tövistől. Ezért könyörgött, kiáltott Istenhez, aki viszont hallgatott. Csak a harmadik buzgó imájára jött válasz – de az más volt, mint amit Pál várt.

3. A KEGYELEM MINDENNÉL TÖBB

„Elég néked az én kegyelemem, mert az én erőm az erőtlenségben jut célhoz.“ – Pál pedig rábólint erre. Mindent megkapott, amire szüksége van: Jézus Krisztusban bűnbocsánatot, életcél és reményt. A kegyelem hite súlypontja lett, és Isten meg akarja őrizni attól, hogy a látomásra tevődjen át („hogy el ne bízokodjam...“).

A szerelmesek akkor is összetartoznak, ha éppen távol vannak egymástól. Aki Jézuson keresztül szeretet-kapcsolatba került Istennel, azt örömben, bánatban Isten kegyelme veszi körül, akkor is, ha ő ezt éppen nem érzi. A kegyelem lett az életelemünk. Amit Jézusban kaptunk, az mindennél több és mindenre elégséges: itt és most, majd Isten ítélszéke előtt és az örökkévalóságban is az lesz.

Élményeink váltakoznak, hol örvendetesekek, hol szomorúak. Ami állandó, krízisálló marad, az a kegyelem. Isten kimondta a döntő, felmentő szót fölötünk, és ez megáll, megtart; ezért nyugodtan támaszkodjunk rá!

„Így, tehát a legszívesebben dicsekszem a gyengeséggemmel, hogy Krisztus ereje érvényesüljön bennem.“

4. BÍZVÁST ELŐRETEKINTŐ LELKÜLET

„Krisztusért tehát örömmel viselem a gyengeséget, bántalmazásokat, szükséglet, üldöztetéseket és szorongatásokat, mert amikor gyenge vagyok, akkor vagyok erős.“

Mi érezni szeretnénk magunkban az isteni erőket, és tapasztalni, hogy szemlátomást duzzadnak lelki izmaink. Isten kegyelme azonban nem vet véget egy csapásra gyengeségünknek, nem tesz „Erős Jánosokká“, hanem minden helyzetben elegendő erőt és tartást ad.

Hősködés helyett inkább fogadjuk el magunkat gyengeségeinkkel együtt, és kérjük Istent: Uram, használd, ahogyan akarsz! Így Isten a szűk kereteken belül is kibontakoztatja erejét, megvalósítja tervét. Ezért bizvást tekintünk előre.

Szerintünk a gyengeség és az erő olyan ellentétek, mint az éjszaka és a nappal: kizárják egymást, és csak váltakozva jelennek meg, hol az egyik, hol a másik. De Pál nem azt mondja, hogy egykor gyenge voltam, de annak már vége, és most már túlrad az erő bennem, hanem, hogy gyengeségemben Isten ereje válik nyilvánvalóvá.

Hányszor állunk gyengeségünk tudatában tanácstalanul a Jézustól kapott küldetésünkben, mégis megtapasztaljuk, hogy Isten ajtókat nyit meg, és igéje nem tér vissza hatástalanul.

Isten ereje nemcsak csodás gyógyulásokban mutatkozik meg, vagy vágyaink szerinti imameghallgatásokban, hanem áldás fakadt már gyenge állapotunkban is, vagy amikor imakéréseink nem teljesültek. Hiányosságaink, betegségeink, nyomorúságunk által is Isten munkálkodik. A Jézus szolgálatában állókat a gyengeségük tudata alkalmasabbá teszi,

mint amikor úgy érzik, hogy sok mindenre képesek.

Persze azt se gondoljuk, hogy önmagában a gyengeség, tétovaság, ügyetlenség lelki értéknek számít, és garantálja Isten áldását! Az unalmas gyülekezeti élet, a Biblia szorgalmas tanulmányozásának elhanyagolása: hűtlenségnek számít. Ugyanakkor nyomorúságos körülményeink szűk korlátai között is felragyoghat számunkra Jézus. Ezért tehát bizvást tekinthetünk előre!

Ez a bátorság nem abból fakad, ha magunkra, hanem, ha Jézusra figyelünk, ha nem a magunk erejét méricskéljük, hanem, amikor az övével számolunk. Nem képességeinken és kondíciónkon múlik, hogy Isten igéje hatékony-e a hallgatókban. Nem biztos, hogy mi magunk a legjobb testi-lelki közérzetnek örvendünk, miközben Isten rajtunk keresztül megáld másokat.

* * *

Így igazította helyre Pál a korintusiak szemléletét, így óvta meg Isten őt is mind az elbizakodottságtól, mind a kétségbeeséstől. Visszatekintve egész életére azt látjuk, hogy nem az számít, hogy mit élt át, hanem hogy kivé lett neki Jézus Krisztus.

Mi is – „Isten országa“ gyenge hírnökeiként – erős, hatalmas Urunk munkatársai lehetünk, mert nekünk is elég az ő kegyelme.

Dr. Christoph Morgner

(fordította, tömörítette Pálúr Lászlóné)

HÍREK – KÖZLEMÉNYEK

Isten népe a világban – ez volt az összefoglaló címe a Biblia Szövetség éves rendes közgyűléséhez kapcsolódó tavaszi csendesnapjának, konferenciájának, amit 2006. május 1-jén tartottunk Budapesten, a Nagyvárad téri református templomban.

Az igeosztályok mellett a jelenlevők megismerkedhettek a Szövetség 2005. évi tevékenységével is, amit a kötött programú beszámoló, tájékoztatók tártak a hallgatóság elé.

A 146. Hallelujah elnéklése után Asztalos Zoltán, a Biblia Szövetség elnöke üdvözölte az egybegyűlteket és kért áldást imádságban Istentől a konferenciára.

A bevezető áhitatot Zila Pétertől hallottuk, aki "A gazdag nép" címmel (2Kor 6,16-7,1) alapján azt gazdagságot mutatta be, amit Isten ad az övéinek. Majd Sípós Ajtony Levente "A szent nép" címmel (2Kor 7,1) az Isten számára elkülönítettekről, az ő népéről beszélt.

A délelőtti programjához tartozott még Sípós Ete Álmos főtitkári beszámolója, amiben számba vette a jelenkor Biblia Szövetséget is érintő jelenségeit, a Szövetség előtt álló lehetőségeket, feladatokat. (Lásd: Vezércikk!)

Jelentését hozzászólások követték, ami igen izgalmasá tette a közgyűlést.

Délután Bükkösi Miklós belső ellenőr beszámolt a Biblia Szövetség pénzügyi gazdálkodásáról, dr. Mikolicz Gyula titkár felolvasta az előző évről készült közhasznúsági jelentést (Lásd: Hírek-közlemények!), Mórész Tamás pedig a Felügyelő Bizottság jelentését ismertette a közgyűlés előtt. A beszámolókat vita követte volna, de a közgyűlés vita nélkül fogadta el azokat.

A közgyűlési következő napirendi pontjaként a szövetség titkára ismertette a 2006. évi költségvetés tervezetét. Ezután Alapszabálymódosításra került sor, amit a közgyűlés vita nélkül fogadott el. (Következő lapszámunkban szeretnénk közölni az Alapszabály teljes, legutóbbi módosítással egybeszerkesztett szövegét.)

A tavaszi csendesnap (így a közgyűlés) befejező részében Bodnár Péter a "A szomorkodni is tudó nép" (2Kor 7,8-10), Cs. Nagy János pedig "A megvigasztalt nép" (2Kor 7,13-16) címmel hirdette Isten ígését. Az együttléte közös imádsággal, énekléssel, valamint áldásmondással zárult. ■

KÖZHASZNÚSÁGI JELENTÉS

A BIBLIA SZÖVETSÉG 2005. ÉVI TEVÉKENYSÉGÉRŐL
beterjesztette a 2006. évi rendes közgyűlés elé Dr. Mikolicz Gyula

Tisztelt Közgyűlés!

A hatályos magyar törvények szerint, mint közhasznú társadalmi szervezet, a Biblia Szövetség vezetősége is kötelezve van tevékenységéről Önöknek számot adni. A jelentés előterjesztése – a Szövetség Alapszabályának meghatározása szerint – a titkár kötelessége.

A közgyűlés feladatát is rögzíti a jogszabály, amikor a beszámoló feletti vitára, majd annak elfogadására vagy elvetésére lehetőséget, sőt kötelezettséget ír elő.

A Felügyelő bizottság és a Tanács a jelentést megtárgyalta, az utóbbi a közgyűlés elé betérjesztésre ajánlotta, az előbbi pedig beszámoló után fogja véleményét Önöknek ismertetni.

Tisztelt Közgyűlés!

Beszámoló első részében általános áttekintést adok a végzett munkáról, majd részletesen is elemzem az egyes területeket. A második rész a számviteli törvény szerinti mérleget tartalmazza, a harmadikban pedig a statisztikai jelentést tárom Önök elé.

1) Végzett munkánk

a./ Általános áttekintés

A Biblia Szövetség 2005-ben, központi szervezésben 69 rendezvényt tervezett, amik előadások, napos vagy hetes konferenciák, bibliaiskolai tanfolyamok voltak, és általában az országnak azt a területét fedték le, ahol tagjaink számottevő része él és dolgozik.

Közös szervezésben a Molnár Mária Külmisziós Alapítvánnyal 4, a Bibliai Házassággondozó Szolgálattal pedig 1 rendezvényt tartottunk. Munkánkat pénzeszközzel, valamint oktatási eszközök, illetve 1 személygépkocsi használatba adásával az Országos Bibliaiskola Alapítvány; kiadványok megjelenítésével pedig az Ébredés Alapítvány támogatta.

Beszámoló nem tartalmazza az aktív biblia szövetségi körzetek szervezte programokat, illetve azokat sem, ahol az előadásokat, szolgálatokat Szövetségünk tagjai tartották vagy végezték, de a szervezés vagy regisztráció nem péceli központunk feladata volt.

Rendezvényeink nyitottak voltak, azon részvételi korlátozást csak nemek (pl. nőknek szervezett), életkor (pl. ifjúsági táborok), képzettség (pl. orvosok, pedagógusok konferenciája), illetve férőhely miatt kellett alkalmaznunk. Ennek alapján az Alapszabályunk szerinti közhasznúsági jelleget rendezvényeinken biztosítottuk.

Bizonyos programok látogatottságáról vannak létszámadataink (ezek közül néhányat a későbbiekben részletezek), másokról ezzel nem rendelkezünk. Például ismerjük a bentlakásos rendezvények létszámát, de nem tartjuk számon a tavaszi, nyári, őszi csendesnapok, konferenciák résztvevőinek pontos számadatát, és ismeretlen előttünk – bár hozzávetőleges adatot számon tartunk – folyóiratunk olvasóinak száma is.

Mindezeket összevetve, több ezerre becsüljük azokat, akik valamilyen módon kapcsolódtak a BSz szolgálatához, aktívan segítettek azt, vagy áldásait felhasználták.

b./ A BSz munkálkodásának részletes ismertetése

a) *A gyermekek és az ifjúság testi- és lelki egészségmegőrzése, képességfejlesztése*

– ifjúsági táborokat szerveztünk:

- ❖ 10-13 éves korosztálynak, fiúknak és lányoknak az észak-magyarországi Teresztenye nevű falucska vendégházaiba, ahol öt felügyelő-programvezető felnőtellel töltöttek hat napot.
- ❖ A hitben járó fiatalok szokásos nyári táborát szintén a teresztenyei házak látták vendégül, ahol két munkatársunk segített a táborvezetői feladat végzésében.
- ❖ Ugyanitt és ebben az időszakban töltötték a vakáció egy részét a 13 év feletti fiúk is, két munkatársunk vezetésével.
- ❖ 2005-ben ötödször fogadtunk péceli központunkban olyan lányokat, akik rendezetlen családi körülmények között, illetve állami gondoskodás alatt élnek, és most négy felügyelő segítségével egy hetet vendégeskedtek közöttünk. Költségeiket a Biblia Szövetség fizette.
- ❖ A tavalyi évben harmadszor hirdettünk kenu tábort a Biblia Szövetség, amit az eddigiektől eltérően nem állótáborban, hanem a felső Duna szakasz felfedezésével töltöttek a fiatalok.
- ❖ Meg kell említenem a Pécelen tavaly kétszer rendezett ifjúsági csendesnapot, és a 2004/05 közötti évfordulóra szervezett szilvesztert is. Ezen kívül ősszel találkoztunk emelt szintű bibliaiskolásaink közül azokkal, akik szívesen vették meghívásunkat és nem voltak a részvételben akadályoztatva. Tavasszal délvidéki maratoni gyaloglásra szerveztünk fiatalokat, akik jó hangulatú napokat tölthettek lelki környezetben, körülvéve a vendéglátó gyülekezet szeretetével. A BSz ifjúsággal meglátogattuk a mátészalkai körzetet is. Ezeket az eseményeket, rendezvényeket éves programunk nem tartalmazta.

Minden tábort, programot úgy szerveztünk, hogy figyelembe vettük a fiatalok mozgásigényét, a kitartó tanulást, példás munkavégzés után jogosan felmerülő szabadság-vágyát, és természetesen azt a többlet lehetőséget, amit keresztyén mivoltunk az evangélium és az etikai normák területén számukra adhat.

Az ismertetett nyári programokon összesen 82 fiatalot fogadtunk az ország területéről, nem kutatva felekezeti hovatartozásukat, de jó szívvel és szeretettel ajánlva a Jézus Krisztussal való találkozásnak, illetve a vele és az egymással történő kapcsolat-megerősítésnek lehetőségét.

Az egyéb, ismertetett ifjúsági rendezvények résztvevőinek száma több mint 200.

Engedjék meg, hogy név szerint is számba vegyem azokat a szolgatársaimat, akik akár éves szabadságuk terhére is, költségtérítés nélkül, jó szívvel vállalták és hűséggel végezték feladatukat:

- *A legfiatalabbaknál:* Budai Judit, Horváth Mária, Kézér Karolina, Papp Tibor, Szilasi József,
 - *a nagy fiúknál:* Basa Tamás, Sípos Ajtony Levente,
 - *a hitmélyítő táborban:* Benedek Csilla, Sípos Ábá Álmos,
 - *a rendezetlen családi körülmények között élő lányoknál:* Dobos Zsuzsa, Gáspár Andrea, Szabó Csillag Virág, Szász Lúdia Dóra,
 - *a kenusoknál:* Dr. Nagy Ákos Károly, Prikler György és Szabó László
- vállalt felelősségteljes szolgálatot a nyári heteken.

Az évközi, fiataloknak szervezett kirándulások, csendesnapok, a szilveszter szervezőiként Benedek Csillát, Gyűlvézi Beátát, Horváth Máriát és Latinovits Ágotát említem név szerint is.

b) Oktatás

- Emeltszintű bibliaiskolai tanévet 2005-ben a kevés jelentkező miatt nem indítottunk.
- 2004-ben kezdtük a 10 részes, rövidített hétvégés alapfokú tanfolyamunkat, illetve szakirányú bibliaiskolánkat, amit 2005-ben péceli székházunkban, illetve gyülekezeti és BSz körzeti háttérrel szerveztünk az ország különböző helységeiben. Összesen 19 alapfokú (ebből 6-ot Pécelen), és 9 (ebből 2-t Pécelen) szakirányú bibliaiskolai tanfolyamot rendeztünk. Számon tartjuk a részvételi létszámot is, ami 587 főt jelent. Az oktatók: Fűtő Róbert, Sípos Ajtony Levente, Sípos Alpár Szabolcs, Sípos Ete Álmos, Suhai György voltak.
- Ide, az oktatáshoz soroltam a Balatonalmádban rendezett pedagógus-konferenciánkat (közös a Molnár Mária Külmisziói Alapítvánnyal), és itt kapott helyet a szépalmai orvos, és péceli teológiai, illetve a tavaszi hajdúböszörményi és az őszi ceglédi lelkész-konferencia is. Ezeknek a rendezvényeknek a speciális jellegét szakmaiságuk adja. Immár évente, rendszeresen foglalkozhatunk ezzel a három társadalmilag is fontos szakterülettel, segítve a résztvevők munkáját. A pedagógusok közötti szolgálatunk szervezőiként Hazuga Nándor és Hazugáné Éva, Körösi Éva, Mihályi Márta, valamint Dr. Viczián Miklós nevét kell megemlítenem; az orvoskonferencia sikeréért Dr. Erdélyi Judit és Sípos Ete Álmos, a teológus konferenciáért – házigazdaként – szintén Sípos Ete Álmos, a körzeti lelkészkonferenciáért Zila Péter és Szegedi Gyula dolgozott kiemelkedően sokat.
- Sajátos jellege miatt az oktatáshoz soroltam a januártól májusig, havonta egyszer, itt, a Nagyváradi téri ref. altemplomban nőknek szervezett egész napos rendezvényünket. A 2005-ik év alkalmi tovább erősítették hálánkat Isten felé, ezért is említem Benedek Csillát és Sípos Ete Álmosné Sáríkat, akik a szervezés és a szolgálat oroszlánrészét vállalták és végezték.
- A Biblia Szövetség Protestáns Teremtéskutató Köre terebélyesedő tevékenységének főpróbáját jelentette az első, péceli székházunkba szervezett genezis tábor, aminek újszerűsége, gazdag programja, igényes előadásai sok érdeklődőt mozgott meg. Nincs lehetőségem számba venni a számos nívós előadás, áhítat összes szereplőjét, bizonyágtevőjét, de kiemelhetem közülük Weber Istvánt, aki lelkes szervezőként, házigazdaként sikerrel abszolválta a rendezvényt.

c) Házasság és családgondozás

- Házassággondozó konferenciákat Szépalomára (Bibliai Házassággondozó Szolgálattal) és Pécelre szerveztünk, ahol Dr. Pálhegyi Ferenc, Szöllösi László, Selmeczi László házastársukkal, valamint Fűtő Róbert, Nemeskéri Pál szintén házastársukkal szolgáltak.
- Tavaszi és őszi családnapunk elsődleges feladata a kapcsolatépítés segítése családon belül és családok között. A szülők délelőtti közös beszélgetése, a gyerekek szervezett játéka, kirándulása, a közös ebéd, a barátkozások igen nagy örömet jelentettek a résztvevőknek. 2005-ben több mint 400 személyt láttunk ezeken a rendezvényeken, Pécelen vendégül.

d) *Lelki egészségmegőrzés, lelkigondozás* a következő terület, amit közhasznú tevékenységként jelöltünk Alapszabályunkban.

- A BSz áprilisi közgyűlése és konferenciája, a tavaszi nagyatádi, a nyári nyíregyházai, az őszi miskolci és budapesti, valamint a hajdúböszörményi (a Molnár Mária Külmisziós Alapítvánnyal közös szervezésű) csendesnapja, a Debrecen-kistemplomi evangélikáció célja a lelki táplálék szétoztása, és a rendszeres, előre tervezhető testvéri találkozás, beszélgetés lehetőségének megteremtése. A résztvevők száma meghaladta a több ezer főt. Különös jelentőségű volt számunkra az első nagyatádi BSz csendesnap, de örömmel figyeltünk fel a böszörményi létszám-növekedésre, és áldást remélve léptünk be a debreceni nyitott templomajton is.
- Mint újszerűt, s reményeink szerint ismétlésre méltót említem az első délvidéki, nagybecskereki BSz csendesnapot, amit gazdagított a közeli, itabéi szolgálatunk is. Hálásan emlékezünk a vendéglátó gyülekezetek és lelkipásztorai szeretetére.
- A két berekfürdői lelkigondozó hét (közös szervezésben az MMKA-val), és a péceli nyári és szépalmai őszi konferenciánk célja is hasonló volt, csak a férőhely miatti keretek korlátozottak. A berekfürdői, több mint 160 személy mellett eltörpülhet az utóbbiak létszáma – mintegy 60 személy –, amit a férőhely-különbség indokol.

Mint rendszeres szolgatársainkat említem Asztalos Zoltánt és feleségét, Ildikó nénit, Benedek Csillát, Kálmán Bélánét, Lázár Sándornét, Margit Istvánt, dr. Szabó Pált és a Zila házaspárt: Pétert és Marikát.

e) Ismeretterjesztés

- A Biblia Szövetség negyedévi rendszerességgel megjelent kiadványa, a Biblia és Gyülekezet c. folyóirat immár a XVII. évfolyamát is túl élte. Hivatalos kiadványunkat a Szövetség tagjai, munkatársai írják és szerkesztik, valamint az Ébredés Alapítvány jelenteti meg, illetve juttatja el olvasóinkhoz.
- A Fontos kérdések sorozat programját próbáltuk úgy összeállítani, hogy teológiai, etikai és társadalmi jellegük tükrözze a hétköznapi problémákkal szembesülő emberek számára a megoldások biblikus megközelítését. A sorozat sikerét jelenti, hogy a 2005. év volt a 12., amikor még bírtuk kérdéssel és válaszokkal is. A hangzó anyagot sok száz kazettán és CD-n, országon belül és kívül – reméljük áldással – használják.

Tisztelt Közgyűlés!

Ismereteselem áttekintést adott a Biblia Szövetség megvalósult programjairól, most a háttér-munkáról adnék tájékoztatást.

1. A Biblia Szövetség Tanácsa négyszer ülésezett 2005-ben. A tanácskozásról rövid beszámolóban tájékoztattuk a tagokat a Biblia és Gyülekezet lapjain.
2. A Felügyelő bizottság tagjait a közgyűlés a szövetségi munka ellenőrzésére választotta ki. Elnökük a tanácsuléseken jelenlétével kísérte figyelemmel a született és végrehajtott döntéseket, a bizottság egésze pedig ez év március 18-án tekintett a könyvelés adatai közé, aminek eredményét a közgyűlés elé terjeszti majd.
3. Tisztem bejelenteni, hogy a tagokra vonatkozó alapszabályi rendelkezés szerint önkizárással senkinek sem szűnt meg 2005-ben tagsági jogviszonya.
4. A Biblia Szövetség körzetei fontos háttérét adják céljaink

megvalósításának. Körzetfelelőseink vállalt feladatuk teljesítéséhez való hűsége sokszorosán megtérült rendezvényeik áldásaiban, a testvéri kapcsolatokban. Több körzetünk viszont hiányolja azt a lelkes szervező munkát, ami az ott élő tagjaink megújulását eredményezhetné.

5. A Biblia Szövetség és az egyházak közötti jó viszony fenntartása érdekében 2005-ben rendkívüli tanácsülésre hívtuk meg dr. Szabó István Dunamelléki református püspököt, akivel többek között az oktatás, az egyháztagok képzése területén szervezhető közös tevékenységről beszélgettünk. A viszony további erősítését szolgálta a Ref Zsinat Elnökségének meghívása alapján szervezett találkozón történt BSz képviselő is.

2) Mérleg

Mérleg

<i>A tétel megnevezése</i>	<i>2004. év</i>	<i>2005. év</i>
	<i>(ezer Ft-ban)(ezer Ft-ban)</i>	
Befektetett eszközök	110.186	107.300
Forgóeszközök	2.565	1.426
Eszközök összesen	112.751	108.726
Saját tőke	112.489	107.973
Tőkeváltozás	111.299	111.992
Tárgyévi eredmény alaptev.-ből	1.190	-4.019
Céltartalékok	113	109
Kötelezettségek	149	644
Források összesen	112.751	108.726

Eredménylevezetés

<i>A tétel megnevezése</i>	<i>2004. év</i>	<i>2005. év</i>
	<i>(ezer Ft-ban)(ezer Ft-ban)</i>	
Össz. közhasznú tev. bevétele	22.054	18.739
Közh. c. működésre kapott tám. alapítótól (kh. adomány)	16.952	11.916
egyéb (1%)	577	504
Pályázati úton elnyert támogatás	-	2.384
Közh. tev. szárm. bevétel	4.449	4.435
Egyéb bevétel	653	4
Vállalkozási tev. bevétele	976	1.110
Tényleges pénzbevételek	23.030	19.849
Közh. tev. ráfordításai	47.393	23.562
Ráfordításként érv. kiadások	20.864	20.126
Ráfordítást jelentő eszközváltozások	3.007	3.188
Ráfordítást jelentő elszámolások (beruh.)	23.522	248
Vállalkozási tev. ráfordításai	976	1.110

3) Statisztikai jelentés

a./ A Biblia Szövetség tagjainak száma:

- 2005. január 1-jén 924;
- 2005. december 31-én 929 fő volt,
- 2005-ben felvett tagok száma: 19;
- meghalt 9,
- kilépett 5 személy.

b./ A 2005. április 30-án, 10 órára meghirdetett rendes közgyűlésünk határozatképtelenség miatt meghíúsult, de azt az Alapszabály és a vonatkozó törvény biztosította lehetőség alapján, az előzetes meghirdetés szerinti ismételt megnyitás után, 11

órákor, a jelenlévők létszámára tekintet nélkül határozatképesen megtartottuk. Akkor egyébként 189 szövetségi tag volt jelen.

c./ A Szövetség kiadásai közhasznú céljai megvalósítását szolgálták.

- 2005-ben a Biblia Szövetség a Nemzeti Civil Alapprogramtól (NCA) pályázat alapján 4 millió forinthez jutott, amiből – a kormány megvonó intézkedése miatt – 2,384 ezer forintot utalt át a MÁK (Magyar Államkincstár), mint első részletet. A másodikat, ezzel a teljes összeget 2006-ban kaptuk meg. A pályázati pénzt működési költségekre kértük és ítélték meg, az ezzel történő elszámolást 2006. május végéig kell benyújtatunk. Tájékoztatom a közgyűlést, hogy a támogatást közüzemi számlák kifizetésére, valamint munkabérek és közterhei fedezeteként használta a Szövetség.

- 2004-ben 1 %-os Szja felajánlásból 576,513.- Ft-ot kaptunk, amit 2005. év szeptemberéig felhasználtunk. Az összeg a Biblia Szövetség egyik épülete hőszigetelésének költségéhez kapcsolódott fedezetként. Az ingatlan a szövetségi cél megvalósítását, ezzel közhasznú tevékenységünket is szolgálja.

- 2005. év októberében az Szja 1%-ának felajánlásából 503,793.- Ft-ot kaptunk, ennek felhasználásáról egy év múlva tesztek jelentést.

- Az egyesület önkéntes munkát végző vezető és egyéb tisztségviselői, munkatársai, tagjai tiszteletdíjban nem részesültek. Munkadíjat munkavállalói minőségében a titkár kapott a tisztségviselők közül. A BSz 2005-ben összesen bruttó 8,532 ezer Ft-ot fizetett ki munkabéreként a munkavállalóknak, a titkári munkabér br. 3,196.- ezer Ft volt. Hat munkavállaló dolgozott a Szövetségnél, ebből két személy részmunkaidőben.

- Az egyesület a tagoknak vagy más személynek célszerű juttatást nem adott. A munkavállalók közül 4 személy 57 ezer Ft, 2 személy 28 ezer Ft. értékű üdülési csekkben, mint természetbeni juttatásban részesült.

- Az egyesület vagyona 2005. dec. 31-én 108 726,- ezer Ft, 2004-ben 112 751,- ezer Ft volt, ami az értékcsökkenésből eredő veszteség.

d./ A bevételek és kiadások részleteit a belső ellenőr ezt megelőzően ismertette, a mérleg adatait az előző pont tartalmazta, az összehasonlító jelentés pedig a következő:

- A vállalkozási tevékenység bevétele az összes bevételhez viszonyítva 5,6 %. Ez megfelel közhasznúsági besorolásunknak, ami 10 %-os értéket enged meg.

- Záró egyenlegünk aránya az éves összes bevételhez viszonyítva: 0,01 %, ami – sajnos – igen alacsony szám.

- Hitelállományunk aránya az összes éves bevételhez viszonyítva: 2,27 %

A BSz célszerű tevékenységei közül a közhasznúakat részesítette előnyben, a célok megvalósítását több száz önkéntes munkatárs segítette, ezzel tevékenységünk több ezer ember életére volt – hisszük – jelentős mértékben pozitív hatással.

A jelentést a Felügyelő bizottság és a Biblia Szövetség Tanácsa is tárgyalta. Az utóbbi elfogadásra ajánlja a közgyűlésnek, az előbbi pedig döntéséről tájékoztatja majd Önöket.

Mindezek alapján az egyesület 2005. évi közhasznú tevékenységét megfelelőnek értékelem.

Tisztelt Közgyűlés! Kérem jelentésem szíves elfogadását! ■

MÁSODSZOR TETTÜNK ELEGET a Nagybecskereki Református Gyülekezet meghívásának, és vettünk részt április 28-tól 30-ig a Fruska gorai gyalogló maratonon.

A vajdasági Nagybecskerek a Bánát fővárosa, néhány száz magyar család él itt, akik anyanyelvükön hallgathatják az Igét. A gyülekezetben a fiatal Kiss Nándor a lelkipásztor.

Megérkezésünk után Nándi vezetésével kellemes városnéző sétára indultunk. Benéztünk a barokk stílusban épült Polgármesteri Hivatal épületébe, majd a helyi színház nézőterébe, ahová Magyarországról is járnak színészek vendégszereplésre. Érdekes volt a húsvétkor ott megnyílt kiállítás, ahol a gyülekezet többnyelvű Biblia gyűjteménye is látható volt, azt az üzenetet közvetítve, hogy Isten szava minden emberhez szól, és mindenki számára hozzáférhető.

Másnap programunk a Tarcal hegy (Fruska Gora) meghódítása volt. A döntést, hogy a 17 km-es villámmaratont vagy a 33 km-es kismaratont válasszuk, nem volt könnyű meghoznunk. Mivel szeretjük a kihívásokat, ezért 11 fős csapatunk minden tagja a hosszabb távot választotta, próbára téve fizikai kondícióját és állóképességét. Nagyon elfáradtunk, de az eredmény és vendéglátóink elismerő szavai feledtették velünk a kimerültséget.

Vasárnap izomlástól gyötörve, de lelkiileg frissen vettünk részt az istentiszteleten, amelynek végén biznyságtétellel és énekléssel szolgáltunk.

A helyi családok vendégszeretete, a természet szépsége és az egymás megismerésére, barátságok kötésére is lehetőséget nyújtó programok tették számunkra emlékezetessé ezt a kirándulást. Reméljük, már hagyományt teremtettünk!

Dunszt Szilvia, Szrnka Gábor ■

ÉRDEKEL-E, HOGY MIT AKAR VELED JÉZUS? - hangzott el több alkalommal is május 21-én, vasárnap, a debreceni Mester utcai református templomban.

A gyülekezet és a Biblia Szövetség közösen szervezte csendesnapon a feltett kérdésre a szolgálók a következő válaszokat tarták a hallgatóság elé: Kivezetni (Horváth Géza); Előtte járnai (Zila Péter); Megtartani az örök életre (Vincze András). Meghallottam a pásztor hangját és azóta is hallom azt - címmel fejtette ki gondolatait Zila Péterné Marika biznyságtételében.

Az istentisztelettel 9 órakor kezdődő csendesnap kora délután szeretetvendégséggel zárult. ■

A BIBLIA SZÖVETSÉG VEZETŐI, SZOLGÁLÓI immár egy évtizede minden év tavaszán találkoznak, hogy közösen készüljenek a Szövetség előtt álló feladatok elvégzésére.

2006-ban ismét Pécel volt a "főhadiszállás", ahol is hétfő délutántól pénteken estig igen feszített programmal (fél nyolckor imaközösséggel kezdtek, majd áhítatok, két előadás, amihez a témák megbeszélése is tartozott, és persze a személyes barátkozások, szolgálatok egyeztetése) használták ki a lehetőséget. ■

A BIBLIA SZÖVETSÉG TANÁCSA 2006. április 4-én péceli székházunkban tartotta ez évi második ülését, ahol előkészíteték a közgyűlés elé beterjesztésre kerülő jelentéseket, tervezeteket.

Így - a Felügyelő bizottság jelentése alapján - a BSz 2005. évi gazdálkodásáról szóló jelentést vizsgálták meg, majd a közhasz-

núsági jelentés megállapításait ellenőrizték. A 2006. év költségvetésének reális lehetőségét is számba vették, néhány tétel megvalósulása érdekében módosítottak is a beterjesztett anyagon.

Majd mindezeket a közgyűlés elé beterjeszhetőnek ítélték.

Az Alapszabály módosítás javasolt szövegezésében ketten azt észrevételezték, hogy a szövetségi cél meghatározásánál "az evangélium és a keresztyén etikai normák képviselője" helyett "az evangélium hirdetője és a keresztyén etikai normák képviselője" tartják elfogadhatónak.

A Tanács a közgyűlés előtt rendkívüli tanácsulésen úgy határozott, hogy ez utóbbi módosítási szöveg-változatot javasolja elfogadásra. ■

ÖRÖMMEL ADUNK HÍRT arról, hogy a Biblia Szövetség honlapja megújult külsővel és tartalommal jelenhetett meg a már megszokott címen (www.bibliaszov.hu). Sok olyan, a mai információk kihívásnak tudunk így megfelelni, amit eddig anyagi és eszközbeli hiányosságaink miatt nem lehetett megvalósítani. Így, például minden héten „egyperces” írással jelentkezünk, illetve a Biblia és Gyülekezet ún. „pdf” formátumban olvasható, vagyis úgy látható a képernyőn, ahogyan azt már megszoktuk a nyomdából kikerülő újságoknál. Új és jó lehetőségként fórumot is üzemeltetünk, ahol a sokakat lázba hozó és aktuális kérdéseket szeretnénk megvitatni. Ha igény mutatkozik rá, akkor a későbbiekben szeretnénk „csevegő” oldalt is indítani. A változásokat az NCA (Nemzeti Civil Alapprogram) pályázatán elnyert támogatás tette megvalósíthatóvá. Kérjük, látogassák meg honlapunkat és segítsék ötleteikkel annak további fejlődését! ■

Halottaink: ✠ **Balogh Árpádné** (1929) *Nyíregyháza*
 ✠ **Baráth Gyuláné** (1933) *Vásárosnamény*
 ✠ **Gönczi Menyhértné** (1927) *Debrecen*
 ✠ **Patalenszki Sándorné** (1923) *Debrecen*
 ✠ **Tóth Géza** (1931) *Szentendre*

Az Úr tegye áldottá elköltözött testvéreink emlékét, vigasztalja Szentlelkével az ittmaradt hozzátartozókat, barátokat, gyülekezeteket!

*

"Boldogok, akik nem látnak és hisznek" (Jn 20,29) - ez az Ige gyakran jutott eszembe Baráth Gyuláné Klárka nével kapcsolatban. Életének utolsó évtizedeiben ugyanis a testi látás már nem adatott meg neki, egy szembetegség következtében mindkét szemére megvakult. Viszont világos és tiszta lelki látást kapott az Úrtól. Gyümölcstermő életet élt a vajai ébredés során, fiatal korában történt megtérése után. Az ébredési időkben és később is hűséges biznyságtevője volt Jézus Krisztusnak. Rendszeresen látogatta a közösségi alkalmakat, a testvéri kapcsolatokat nagyra becsülte. Énekszóval, szavakkal és tetteivel is biznyságot tett Megváltójáról. Kívülről ismerte a lelki énekeket, így alkalmainkon gyakran ő vezette a közös éneklést. A kazettamásolás, látogatás is szolgálatai közé tartozott. A vele folytatott beszélgetések során sokan nyertek erőt, megújultak, látva egyszerű, de Jézus Krisztusban gyökerező hitét. A vajai temetőben, testvéri közösségben búcsúztunk tőle. Az vigasztal bennünket, itt maradókat, hogy ő már látja azt a csodálatos világot, "amit szem nem látott, fül nem hallott és embernek szíve meg se gondolt, amiket Isten készített az őt szeretőknak" (1Kor 2,9). - **Dr. Makrai Tibor** ■

Nyilatkozat

A Biblia Szövetség – mint a Biblia etikai normáit a társadalom felé is képviselő szervezet – határozottan tiltakozik a fiatal nők művi meddővé tételének lehetősége ellen, mivel az ebben az életkorban végrehajtott – és etikailag támogatható indok nélküli – művi beavatkozás ellenkezik Isten életvédő törvényeivel, illetve mélyen sérti Isten teremtő, életadó szuverenitását.

Ugyanakkor a meddővé tételt az éppen nagykorúvá váló fiatal személyi szabadságaként feltüntetni súlyos felelőtlenség, cinikus magatartás, mivel egy ilyen életellenes beavatkozás később beláthatatlan és kezelhetetlen lelki traumákhoz fog vezetni.

Számunkra érthetetlen az, hogy Alkotmánybíróságunk – döntésével – egy kifejezetten nemzetellenes szabályozás megszüvegezésére kényszeríti a jogalkotókat, akiknek egyik feladata

a magyarság demográfiai katasztrófájának megakadályozása lenne.

Ezért felhívjuk az Alkotmányt megalkotó, azt értelmező, illetve ennek figyelembevételével jogszabályokat hozó testületek tagjainak figyelmét arra, hogy minden olyan döntés meghozataláért, ami Isten törvényével ellenkezik, személy szerint is felelni fognak Isten bírói széke előtt; ahol egyszer minden embernek meg kell majd állnia, akár hisz Istenben, akár nem!

Pécel, 2006. június 27.

A társadalmi szervezet képviselőiként:

Sípos Ete Álmos főtitkár és Dr. Mikolicz Gyula titkár

*

A nyilatkozat megjelent az MTI OS híreként, valamint arra utalás történt a Magyar Nemzet 2006. június 29-i számában.

FONTOS KÉRDÉSEINK

sorozatunk következő előadásai:

- szeptember 10.: **Válságban van-e az Egyház?**
- október 8.: **Hihetünk-e a vitaminokban?**

Az előadás 17 órakor kezdődik a Bp., Nagyvárad téri ref. templomban (Üllői út 90.).

Minden érdeklődőt szeretettel várunk.

Az előző előadások hanganyaga a helyszínen megrendelhető.

MEGHÍVÓ

a Biblia Szövetség csendesnapját

2006. augusztus 20-án, vasárnap 10 órától

tartja a nyíregyházai református gyülekezet templomában.

Minden érdeklődőt szeretettel várnak a rendezők.

SZAKIRÁNYÚ BIBLIAISKOLA

PÉCELEN: Gyülekezetépítés- bibliakör-vezetés - júl. 31-aug. 4. ❖

Beteglátogatás - szept. 15-17. ❖

Személyes evangélizáció - okt. 27-29.

szervező: Biblia Szövetség - 2119 Pécel, Kálvin tér 2/B, tel.: 28/452-334

A tanfolyamra mindig a megnevezett szervezőnél kell jelentkezni.

BIBLIAISKOLAI TANFOLYAMOK

(2006. augusztus–december)

– **ALAPFOKÚ** –

PÉCEL:

IX. r. - aug. 18-20.; X. r. - szept. 22-24.

❖ **I. r. - aug. 25-27.; II. r. - okt. 6-8.;**

III. r. - dec. 15-17.

szervező: *Biblia Szövetség* - 2119 Pécel,

Kálvin tér 2/B, tel.: 28/452-334

BP.-ÚJPEST:

IV. r. - szept. 9-10.; V. r. - okt. 28-29.;

VI. r. - dec. 2-3.

szervező: *Lóránt Gábor* - 1041 Budapest,

Szt. István tér 24.; tel: 369-6222

HAJDÚBÖSZÖRMÉNY:

III. r. - szept. 16-17.; IV. r. - dec. 9-10.

szervező: *Nyíri Antalné* - 4220 Hajdú-

böszörmény, Kálvin tér 19., tel.: 52/561-325

BP.-RÁKOSFALVA:

IX. r. - szept. 2-3.; X. r. - okt. 14-15.

szervező: *Nagy Károly* - 1106 Budapest,

Kerepesi út 69., tel.: 260-6943; 261-4585

DEBRECEN:

V. r. - szept. 30-okt. 1.;

VI. r. - nov. 18-19.

szervező: *Juhász Attiláné* - 4024 Debrecen,

Liszt F. u. 4. II/10., tel.: 52/311-754

NYÍREGYHÁZA:

VI. r. - szept. 16-17.; VII. r. - nov. 25-26.

szervező: *Gubányi Mihályné* -

4400 Nyíregyháza, Fazekas J. tér 7. V/45.,

tel.: 20/456-00-46

A tanfolyamra mindig a megnevezett szervezőnél kell jelentkezni.

Pécelen bentlakás és teljes ellátás van.

A kihelyezett tanfolyamokra a résztvevők naponta bejárnak, és mindenki önellátó.

CSALÁDI NAP

2006. szeptember 2-án

péceli központunkban tartjuk következő családi napunkat, amire mindenkit

(a család apraját-nagyját)

szabadidős és lelki programokkal,

közös ebédrel várnak a szervezők!

A felnőttek előadásának témája:

Együtt a kereszthordozásban

(Dr. Hajdú Csaba és felesége, Kati

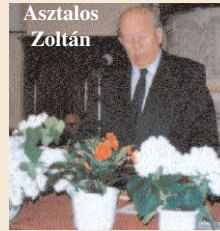
vezetik a beszélgetést).

A teaházi programon résztvevő tiniket kérjük, hogy hozzák magukkal Bibliájukat!

Jelentkezés – az étkeztetés megszerzése miatt – augusztus 30-ig ajánlott.

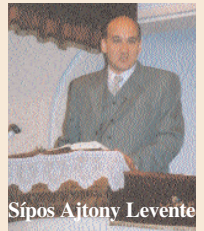
A Máté János Kántorok Kórusa (Gyülvézi Beáta és Tarnóczyné Varga Csenge karvezetésével) énekkel gazdagította délelőtti programunkat; Tarnóczyné Varga Csenge éneket is tanított (2);

Asztalos Zoltán

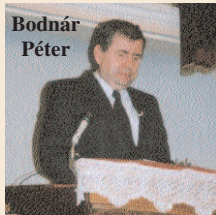
Sípos Ete Álmos

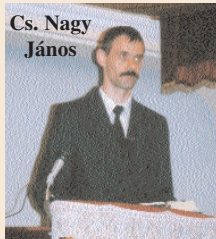
Sípos Ajtony Levente

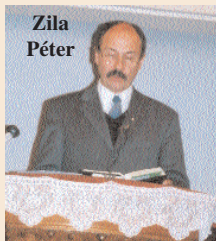
A Biblia Szövetség 2006. évi közgyűlése és csendesnapja Budapesten

Bodnár Péter

Cs. Nagy János

Zila Péter

Május 13-án csendesnapot tartottunk Nagyatádon (8-9);

a Békési kör tavaszi csendesnapja a békési református gyülekezetben (10)

(Fotó: M. I.; M. Gy.)

Családi nap, Pécel, 2006. június 9.

(Fotó: M. I.; M. Gy.)

A Biblia és Gyülekezet című folyóiratra a **11742331-20003610** számlaszámon lehet előfizetni

Előfizetési díj 2006-ban: Belföldön: 1.700,- Ft/pld.; (1.500,- Ft/pld 10 pld. felett); Külföldön: - európai országokba: 3.500,- Ft/pld; - tengeren túlra: 4.500,- Ft/pld. A folyóirat megjelenik negyedévenként. Az előfizetés nélküli árus példány ára 320,- Ft.

A Biblia és Gyülekezet szerkesztősége és kiadóhivatala: a Biblia Szövetség címén

Kiadja a Biblia Szövetség megbízásából az Ébredés Alapítvány, felelős kiadó: *Szabó László*

Biblia Szövetség címe: H-2119 Pécel, Pf. 17. Telefon/fax: 06 (28) 452-334 Internet: www.bibliaszov.hu E-mail: bsz@bibliaszov.hu
felelős szerkesztő: *Sípos Ete Álmos*; szerkesztő: *Dr. Mikolicz Gyula*; rovatok: tematikus igehirdetés/ *Cseri Kálmán*; gyülekezetépítés/ *Végh Tamás*;
hit és tudomány/ *Sípos Ete Zoltán*; bizonyosságtétel, hit és élet, életkép, hírek-közlemények/ *Dr. Mikolicz Gyula*; történelmi múlt/ *Margit István*;
tördelés: *Horváth Mária*; címlapkép: *Margit István (BSZ tavaszi családi nap - gyermekszoba)*

Nyomatás: Holo-Color Kft. 1163 Bp., Veres P. út 37. – HU-ISSN 0866-2932

Folyóiratunk legközelebb 2006 októberében jelenik meg. Lapzárta: 2006. szeptember 10. (Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza!)